

شعله جاوید

ارگان مرکزی

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان

جریده شعله جاوید ارگان مرکزی حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان است که عمدتاً در خدمت تدارک، برپایی و پیشبرد جنگ مقاومت ملی، مردمی و انقلابی (شکل مشخص کنونی جنگ خلق) قرار دارد.
(اساسنامه حزب)

شماره مسلسل (۳۲)

دوره سوم

ثور ۱۳۹۳ (می ۲۰۱۴)

اول می دیگری فرا رسید...

اول می دیگری، در جهانی فرا می رسد که تهی دستی و محرومیت میلیاردها تن از مردم در اثر بحران طولانی نظام امپریالیستی وسیعاً افزایش یافته است. میلیون ها تن از کار اخراج شده اند. امنیت اجتماعی قطع شده است. بالا رفتن در حال رشد قیمت ها معیارهای زندگی را بیشتر تحت فشار قرار می دهد. صفحه ۲

د می بله لمری روخ را رسیزی

د می بله لمری روخ، په داسی نری کی رارسیزی چه د امپریالیستی اوږد محاله بحران په پراخه کچه زیاتوالی موندلی په بیلینونو انسانان د بی وزلی او محرومیت څخه رنځ وری او کریزی، په میلیونونو انسانان له کاره څخه شړل شویډی او ټولنیز امنیت له منځه تللی دی. دنرخونو مخ په لوړیدو زیاتوالی دژوند معیارونه نی نورهم تر فشار لاندی راوستی دی. صفحه ۴

روز جهانی کارگر بر همه

کارگران جهان مبارک باد!

گزارش هواداران

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان در اروپا

صفحه ۷

گزارش راه پیمایی اول می

۲۰۱۴ در تورنتو - کانادا

گزارش هواداران

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان در کانادا

صفحه ۶

راه چاره اساسی مصیبت های وارده بر مردمان ما

امید بستن به خیرات اشغالگران و دست نشاندهگان شان نیست

مصیبت وارده ناشی از وقوع حادثه ظهر روز جمعه ۱۲ ثور در قریه آب باریک ولسوالی ارگویی ولایت بدخشان را به تمامی مردمان رنج دیده و بلاکشیده افغانستان، به ویژه مردم زحمتکش و ستمدیده بدخشان تسلیت می گوئیم و مراتب همدردی و غم شریکی خود را به بازماندگان قربانیان حادثه صمیمانه و از ته دل تقدیم می نماییم. صفحه ۹

اول می دیگری فرا رسید...

اول می دیگری، در جهانی فرا می رسد که تهی دستی و محرومیت میلیاردها تن از مردم در اثر بحران طولانی نظام امپریالیستی وسیعاً افزایش یافته است. میلیون ها تن از کار اخراج شده اند. امنیت اجتماعی قطع شده است. بالا رفتن در حال رشد قیمت ها معیارهای زندگی را بیشتر تحت فشار قرار می دهد. معالجهٔ صحی و تعلیم و تربیهٔ عالی به نحو بیرحمانه ای گران شده است. در عین حال مجربان این نظام، بیرحم با مقیاس های ضد مردمی شیرانه تری کار می کنند، و این همه در حالیست که بطور نفرت انگیزی وفور متورم و خودستایی های آنها در لیست های میلیاردرها خود نمایی می کند.

اول می دیگری در جایی فرا می رسد که کارگران آواره جبراً به موقعیت کارگری برده وارانه کشانده می شوند، قاچاق زنان و اطفال ادامه دارد و به درجات متناوب افزایش می یابد، رنج زنان از تجاوزات و قتل های سبعانه، خواه در افغانستان "عقب نگه داشته شده" یا امریکای "پیشرفته" ادامه دارد، اقلیت ها به انفراد کشانده می شوند و تحت فشار قرار می گیرند، جوانان تحت تعقیب و آزار هستند، مطالبهٔ کمترین چیزی چون دستمزد و شرایط زندگی متوسط با گلوله و زندان پاسخ داده می شود.

اول می دیگری در حالی فرا می رسد که انهدام محیط زیست به واسطهٔ پیگیری کورکورانهٔ سود و توسعهٔ سریع شگاف های نابرابری در درون هر جامعه و در میان کشورهای امپریالیستی و کشورهای تحت ستم ادامه دارد.

ستم و استثمار مقاومت به وجود می آورد و این مقاومت رشد می نماید. جهان گواه موج در حال رشد مبارزات طبقاتی و خیزش های مردمی در کشورها یکی پی دیگر است. جهان کنونی جهان آشفته یی است. صف وسیعی از نیروها به مبارزه علیه نظام سوق یافته اند. شکی نیست که آراستگی خیابان ها برای یک انقطاع رادیکال، برای ساختمان یک جامعهٔ نوین، نابسنده است. اما فرصت های عظیمی را برای متصل شدن شان با زایش کاملاً نوین و برنده شدن در رسالت انقلابی کمونیزم، می گشاید. این آشفستگی راه را برای انقلاب

هموار می سازد، عمده است و باید بطور محکمی به چنگ گرفته شود.

فقط یک دهه قبل تر یا کمی پیشتر، موجودیت خود پرولتاریا تحت سوال بود. مبارزهٔ طبقاتی حشو و زاید اعلام می گردید و مطرح می شد که جنبش های گروهی جایگزین آن شده است. امروز جهان با فرصت های مبارزات کارگران ستیزگر، نه تنها در کشورهایی چون هند و چین، بلکه بیشتر از آن در دژ های امپریالیزم، مشخص می گردد. دلایل زیادی برای چنین وضعیتی وجود دارد. علیرغم گفتگوی طولانی در مورد شگفتی های تخنیکی قرن ۲۱، شرایط اکثریت وسیع زحمتکشان پرولتری، خواه در رشته های کهنهٔ صنعت پوشاک در بنگله دیش، کمپ های کار برده وار در قطر و کلبه های کارگری در چین، یا مشقت گاه های کشورهای امپریالیستی، همانند شرایط قرن ۱۸ سبعانه است. در عین حال شیوه های آشکار ستمگرانهٔ کنترل و حتی افزایش فشار کار در مراکز مدرن بردگی مزدی بطور فزاینده ای پرولترها را خفه می کند.

در یک بعد متمایز، غارتگری های گلوبالیزسیون، کشورهای تحت ستم را عمیقاً علامت می زند. خصوصی سازی و لیبرالیزاسیون، تمامی بخش های استخدام و داد و ستد

یک جبهه ضد امپریالیستی بین المللی متشکل پرولترها و مردمان تحت ستم باشد. بدینگونه مائوئیست ها قادر خواهند بود مارکسیزم - لنینیسم - مائوئیسم را برپا دارند و تکامل دهند، وحدت نوین جنبش کمونیستی بین المللی را واقعیت بخشند، آنرا در پیشاپیش مبارزات مردمی در سراسر جهان قرار دهند و پتانسیل انقلابی جهان کنونی را کاملاً رها سازند و تحقق بخشند.

امپریالیسم آینده ندارد، آینده به کمونیزم تعلق دارد!

پرولترها و مردمان تحت ستم تمامی کشورها متحد شوید!

سرنگون باد امپریالیسم و تمامی سگ های پاسبان شان!

زنده باد انترناسیونالیسم پرولتاری!

زنده باد انقلاب پرولتاری جهانی!

پراگسیس انقلابی - برتانیه

جنبش کمونیستی مائوئیستی تونس

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان

حزب کمونیست هند (م - ل) ناگزالباری

حزب کمونیست هند (مائوئیست)

حزب کمونیست مائوئیست فرانسه

حزب کمونیست مائوئیست ایتالیا

حزب کمونیست مائوئیست - ترکیه کردستان شمالی

حزب کمونیست انقلابی کانادا

خدمت به خلق - گروه کمونیستی ناروی

خدمت به خلق - آگسیتانیه - ایالت فرانسه

راه پیمایی طولانی به سوی کمونیزم (هسپانیه)

شورش عظیم - ویلز - ایالت برتانیه

صدای کارگران - مالیزیا

کمیته ساختمان حزب کمونیست مائوئیست، گالیسیه - ایالت هسپانیه

گروه کمونیست مائوئیست - ایالات متحده آمریکا

گروه انقلابی مائوئیست - سریلانکا

مبارزه طبقاتی و دموکراسی - ایالات برتانیه

کوچک را خشکانیده است. شرایط کاری از قبل نامساعد تحمل ناپذیر گردیده است. این وضع به واسطه بحران جهانی بدتر گردیده است. در نسبت معکوس با شرایط زندگی وخیم اکثریت وسیع، فساد و سود خوری های حاکمان به نقاط اوج نجومی رسیده است. در حالیکه بیچارگی مردم مضاعف گردیده است، حکمرانان سرسختانه پروژه های پر آب و تاب را با چشمداشت بدست آوردن سود های قابل حصول، دنبال می نمایند.

همه اینها متضمن فوران مکرر طغیان های دیده شده در جهان است. دادو ستد بطور معمول پیش نمی رود. به یک معنای معین این امر در مورد امپریالیست ها و نوکران آنها نیز صدق می نماید. مشاجره در حال رشد آنها، وسیعاً این حالت را نمایان می سازد.

اول می دیگری در جهانی فرا می رسد که انقلاب و کمونیزم را با فریاد طلب می نماید. اول می روزی است برای کسب آگاهی طبقاتی پرولتاریا و پیشآهنگ آنها یعنی مائوئیست ها برای بدست گرفتن سلاح رسالت دیگرگون کردن جهان توسط پرولتاریا و سنن انترناسیونالیسم پرولتاری.

امروز هیچ کشور سوسیالیستی و حتی هیچ حکومتی که عموماً واجد شرایط یک حکومت مترقی و مردمی باشد، وجود ندارد. کارهای زیادی برای انجام دادن موجود است. اما عواملی که رسالت پرولتاریا برای نجات جهان را قوت و اطمینان می بخشد، نیز وجود دارد - شفافیت مارکسیزم - لنینیسم - مائوئیسم و تعمیق مبارزه علیه اشکال رویونیسم به شمول رویونیسم دسته پاراچندا - باترای و اوکیانیزم، دیده شدن موج مبارزات در سراسر جهان، جنگ خلق در هند و فلیپین و سازماندهی مجدد یا تدارک آن در بعضی از کشورهای دیگر و تقویت پیوندهای انترناسیونالیستی و فعالیت ها میان احزاب و سازمان های مائوئیست.

با ساختمان بر این توانمندی ها، مائوئیست ها باید با خلاقیت اشکال مناسب تشکیلاتی برای جهت دادن انرژی مبارزات خیابانی به طرف انقلاب را، با ساختمان و تقویت احزاب مائوئیست در مرکز آن، انکشاف دهند. آنها باید وظیفه ساختمان تشکیلات بین المللی احزاب و سازمان های مائوئیست را بر عهده گیرند. این تشکیلات باید هسته

دمی بله لمړی روخ را رسپړی

بنکلی کول، د یو نوی ټولنی دجوړول لپاره بسنده نه دی. ولی ډیر ستر فرصتونه دیوه بیخی نوي زېږندی دپیوستون او دانقلابی کمونیستی رسالت بری ته درسیډو لپاره پرانیزی. دا دانقلاب لپاره لاره هواروی، دا عمده ده او باید په منگولو کی ټینگ ونیول شی.

یواخی یوه لسيزه یا لږ څه په مخکی، د پرولتاریا خپل شتون تر پوښتنی لاندی وو. طبقاتی مبارزه بی خایه او اضافی گیل کیدله او ویل کیدل چه ډله ایزو خوځښتونو نی خای نیولی دی. نن دنری دسرښندونکو کارگرانو دمبارزو فرصتونه، نه یواخی په هغو هیوادنو لکه هند او چین کی، بلکه تر هغه زیات دامپریالیزم په نظامی ټینگو کلاگانو کی څرگندیږی. ددغی وضعیت لپاره ډیر دلایل شتهږ دیوویشتمی پیری په حیرانونکی تخنیک باندی دټولو اوږدو خبرو اترو سربیره، د پرولتاریایی زیارکښانو دډیرلوی اکثریت زوند، څه دپوښاک وژونکی صنعت په بنگلا دیش کی، دمريتوب په شان دکارکمپه په قطر کی، او کارگری جونگری په چین کی او یا په امپریالیستی هیوادونو کی د رنخ او خواری نه ډک ځایونه د ۱۸ پیری دشرايطو په شان وحشیانه دي. په عین حال کی په بنکاره دظالمانه کنترول طرزونه او حتی د کار دفشار زیاتوالی د مزدی مرییتوب په پرمخ تللی مرکزونو کی په لوړه کچه روخ تر بله پرولتاریا زندی کوي.

په یو توپیر لرونکی واتن سره، دگلوبلازیسیون لوب ماری، ترستم لاندی هیوادونه په ژوره توگه په نښه کوی. خصوصی کول او لیبرالیزاسیون، دکار داستخدام او راکری ورکری ټولی برخی وچی کری دی. دکار شرايط یی له مخکی د نه منلو او نه زغملو ورگرخولی دی. دغه وضعیت دنړیوال بحران له کبله ډیر بد شوی دی. په معکوس نسبت سره د لوی اکثریت د ژوند نا وړه شرايط د حاکمانو فساد او سودخورل آسمان ته رسیدلی دی، حال دا چه د خلکو نیستمی او غربت څو چنده زیات شوی دی. چارواکی په ډیره بیشرمی سره هغو پروژو ته چه ډیره گټه او سود ورته راوری سترگی نیولی او څاری یی. دا ټول دپرله پسی یاغیتوبونو دفوران متضمن دی چه په ټوله نړی کیږی.

دمی بله لمړی روخ، په داسی نړی کی رارسپړی چه د امپریالیستی اوږد محاله بحران په پراخه کچه زیاتوالی موندلی په بیلیونونو انسانان د بی وزلي او محرومیت څخه رنخ وری او کیریږی، په میلیونونو انسانان له کاره څخه شړل شویدی او ټولنیز امنیت له منځه تللی دی. دنرخونو مخ په لوړیدو زیاتوالی دژوند معیارونه نی نورهم تر فشار لاندی راوستی دي. روغتیایی درملنه اولوری زده کری په ظالمانه توگه گرانی شوی دی. په عین حال کی ددی جنایت پیشه او بیرحمه نظام چلونکی دخلکو پر خلاف په پراخه کچه دډیر ناولو او کرغیرنو کرنو څخه کار اخلی. او دا ټول په داسی حال کی کیږی چه د دوی دکرکی وړ پریمانی، پرسیدلی شتمنی او پرځان غره توب دبیلیونرانو په لیستونو کی خان بښی.

دمی بله لومړی روخ هغه خای او محل ته رارسپړی چه بی خایه شوی کارگران په زوره دي ته اړباسل کیږی چه دمربیانو په شان کار وکری. په هغه خای کی چه دښخو او ماشومانو قاقاق دوام لری او په تدریج او وار په وار زیاتپوی. په هغه خای کی چه دښخو رنخیدل له وحشیانه وژلو او جنسی تجاوزونو څخه، څه په وروسته پاتی ساتل شوی افغانستان کی او یا په پرمخ تللی امریکا کی دوام لری. اقلیتونه دجلاوالی په لور راکښل کیږی او تر پښولاندی کیږی. ځوانان تر تعقیب او زورونی لاندی دي. خورا لږ شی غوښتنه لکه مناسبه تنخواه او یو متوسط ژوند په مرمیو او زندان سره خواب ورکول کیږی.

دمی بله لمړی روخ په داسی شرايطو کی رارسپړی چه دژوند چاپیریال په پتو سترگو دزیاتو گټو او سود لاس ته راوستلو په خاطر ورانپیری او په همدی توگه په امپریالیستی ټولنو او تر ستم لاندی هیوادونو کی دنابرابری لوی درزونه رامنځ ته کیږی.

ستم او استثمار مقاومت منځ ته راوری او دا مقاومت وده کوی. دنړی په هیوادونو کی د ودی په حال طبقاتی مبارزو او یو په بل پسی دولسی پاڅونونو دڅپو شاهد دی. نننی نړی یوه ناکاراره نړی ده. دخواکونو یو لوی کتار دنظام ضد مبارزو ته خوځول شوی دی. پدی کی شک نشته چه دیوی رادیکال انقطاع لپاره دواتونو

امپریالیزم راتلونکی نلری- راتلونکی په
کمونیزم پوری تعلق لری!

دتلوهیوادونو کارگرانو او ترستم لاندی
ولوسونه سره یوشی!

نسکور دی وی امپریالیزم او دهغوی ټول
ساتونکی سپی!

ژوندی دی وی پرولتری انترناسیونالیزم!

ژوندی دی وی نړیوال پرولتری انقلاب!

انقلابی پراکسیس - برتانیه

کمونستی مائوئیستی غورځنگ - تونس

دافغانستان کمونست (مائوئیست) گوند

دهند کمونست گوند (م - ل) ناگزالباری

دهند کمونست گوند (مائوئیست)

دفرانسی کمونست مائوئیست گوند

دایتالی کمونست مائوئیست گوند

دترکی/ شمالی کردستان کمونست مائوئیست گوند

دکانادا انقلابی کمونست گوند

خلکوته خدمت - دناروی کمونستی گروپ

خالکو ته خدمت - اگسیتانیه دفرانسی ایالت

دکمونیزم په لور اوږده لارونه - هسپانیه

لوی شورش - ویلز دبرتانی ایالت

دکارگرانو غږ - مالیزیا

دکمونست مائوئیست گوند دایجاد کمیته - گالیسیه در
هسپانی ایالت

کمونست مائوئیست گروپ - دامریکا متحده ایالات

انقلابی مائوئیست ډله- سریلانکا

طبقاتی مبارزه او دموکراسی - دبرتانی ایالت

راکړه ورکړه د معمول په شان مخ ته نه ځی. په یوه
معینه معنا سره دا د امپریالیستانو او د هغو د لاسپوڅو
په هکله هم واقعیت لری. د دوی تر مینځ د ودی په
حال کی مناقشی او جگری، په لویه پیمانته ددغی وضعی
بنکارندوی دی.

دمی بله لمړی روخ په داسی نری کی رارسیری چه
انقلاب او کمونیزم په شور او زوږ سره رابولی. دمی
لمړی روخ دپرولتاریا دطبقاتی پوهی او دهغوی
دمخکینو یعنی مانوئیستانو ته دنری دانقلابی بدلون او
د پرولتری انترناسیونالیزم د سنتونو پربنا دوسلی دلاس
ته راوړلو روخ ده.

نن هیڅ یو سوسیالیستی هیواد څه چه حتی هیڅ یو داسی
حکومت چه په عمومی ډول دیو مترقی او ولسی حکومت
شرایط پوره کړی، شتون نلری. ډیر کارونه شته چه باید
تر سره شی. او هغه عوامل چه پرولتاریا ته دنری د
ژغورلو نیرو او قوت ورکوی هم شتون لری. دمارکسیزم
- لننیزم - مانویزم روڼوالی او د درویزیونیزم د بیلابیلو
ډولونو پرضد ژوره مبارزه، د پاراچندا - باترای دډلی
او اوکیانیستی رویزیونیزم په گډون، په ټوله نری کی
دمبارزاتو دخپولیدل، دخلکو جگریه په هند او فلپین کی
او دهغه له سره بیا تنظیمول او تیاری نیول په ځینونورو
هیوادونو کی، د مائوئیستی گوندونو او سازمانونو تر
مینځ انترناسیونالیستی اړیکی او کرنی پیاوړی کول.

ددغو قوت او وروالی پر بنسټ، مائوئیستان باید په خلاقیت
سره د مناسبو تشکیلاتی شکلونو په وسیله دخیابانی
مبارزو نیرو او قدرت د انقلاب به لور دمائوئیستی
گوندونو جوړښت او پیاوړی کولو ته وده ورکړی. دوی
باید دمائوئیستی گوندونو اوسازمانونو لپاره دیوه نړیوال
تشکیلات دجوړولو دنده په غاړه واخلي. دا تشکیلات باید
دنړیوال امپریالیستی ضد جبهی هسته وی چه متشکله
پرولتاریا او ترستم لاندی ولسونه په هغه کی سره
یوځای وی. په دی ډول سره به مائوئیستان وتوانیری چه
مارکسیزم - لننیزم - مانویزم په ټوله نری کی پرپښو
ودروی او تکامل ورکړی، دنړیوال کمونستی غورځنگ
نوی یووالی ته واقعیت وروبخښی او هغه د ټولی نری
دولسی مبارزو په سرکی ودروی او دنننی نری انقلابی
پوتانسیل په بشپړه توگه کره او آزاد کړی.

گزارش راه پیمایی اول می ۲۰۱۴ در تورنتو کانادا

راه پیمایی با شور و شوق انقلابی و با سردادن شعارها، حمل پلاکاردها و اعلام همبستگی بین رفقای آر سی پی کانادا و هواداران حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان پایان یافت.

هواداران حزب کمونیست (مائوئیست)
افغانستان در کانادا

۲ می ۲۰۱۴

روز پنج شنبه اول ماه می هم صدا و هم گام با کارگران جهان، شهر تورنتو نیز شاهد تجلیل باشکوه از اول ماه می بود. صدها نفر از کارگران و مردم آزادیخواه، احزاب و سازمان‌های چپ و کمونیست از کشورهای مختلف در آن شرکت داشتند و صف طبقاتی خود را در مقابل سرمایه داری به نمایش گذاشتند.

شرکت کنندگان ساعت ۵:۳۰ بعد از ظهر در آلن گاردن (Allan Gardens) تجمع کردند و مراسم با سرود های انقلابی، پخش فلایرها و نشرات احزاب و سازمان های مختلف آغاز شد. سپس مظاهره کنندگان با حمل بیرق ها، پلاکاردها و سردادن شعارهای ضد سیستم سرمایه داری اقدام به راه پیمایی کردند. راه پیمایی تا کوینز پارک (Park Queen's) یعنی محل پارلمان انتاریو ادامه یافت. در مسیر راه در تقاطع یانگ و کالیج (college & young) از جانب عده ای از برگزار کنندگان راه پیمایی سخنرانی هایی صورت گرفت. در این سخنرانی ها از وضعیت کارگران یعنی بیکاری و فقر و فلاکت کارگران و بخصوص فقر و فلاکت کارگران مهاجر و بومی های کانادا و همچنان از وضعیت بی خانمان ها (homeless) صحبت بعمل آمد. بعداً راه پیمایی ادامه یافت و در کوینز پارک خاتمه یافت.

قابل یادآوریست که هواداران حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان و رفقای آر سی پی کانادا دوشادوش هم حرکت میکردند. رفقای آر سی پی بنر بزرگی را که در آن عکس صدر مائوتسه دون درج بود با خود حمل میکردند و رفقای هوادار حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان یک بنر را که در آن شعار زنده باد انترناسیونالیزم پرولتری درج بود با خود حمل میکردند.

روز جهانی کارگر بر همه کارگران جهان مبارک باد!

گزارش هواداران حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان در اروپا

- گروه نقطه نظر کارگر
- کمینترن
- جوانان کمونیست وین
- حزب کار
- انقلاب
- تشکل انقلابی اتریش
- سازمان رهایی کمونیست‌های انقلابی
- انقلاب سرخ
- اتحادیه امریکای لاتین - وین
- هواداران حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان
- اتحادیه پناهندگان ملی و دموکرات افغان‌های مقیم اتریش

باید خاطرنشان ساخت که از میان این تشکلات فدراسیون (ADHF) برای حقوق دموکراتیک در اتریش، هواداران حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان، تشکل انقلابی اتریش و محفل انقلابی امریکای لاتین دسته‌ای را به نام دسته انقلابی به وجود آورده بودند و نیز بیانیه‌ای مشترک را با هم به امضا رساندند و در بین مردم پخش کردند. راه پیمایان شهر را با شعارهای زنده باد مارکسیسم لنینیسم مائوئیسم، زنده باد سوسیالیسم و همبستگی جهانی و مرگ بر فاشیسم و امپریالیسم به لرزه انداختند. این راه پیمایی به مدت دو ساعت طول کشید و سرانجام در پارکی به نام (Votiv) در مرکز شهر وین با تعهد به دفاع از منافع طبقه کارگر و انجام انقلابات پرولتری در سراسر جهان به پایان رسید. در اخیر مراسم با رقص و پایکوبی با نواختن موسیقی و خواندن ترانه‌های انقلابی و صرف طعام تا مدتی ادامه یافت و با شادی و خوشحالی فراوان به پایان رسید.

در اخیر قابل یادآوری است که امسال به همت اتحادیه پناهندگان ملی و دموکرات‌های افغان‌های مقیم اتریش محفل شعرخوانی و موسیقی به تاریخ سی آپریل برای بزرگداشت از روز جهانی کارگر برپا گردید. این محفل در کل به مناسبت روز بزرگ جهانی کارگر و به ویژه جان‌باختگان پیشرو جنبش انقلابی طبقه کارگر کشور ما و در پیشاپیش آن رفیق اکرم یاری و هم‌زمانش برگزار گردید.

باز هم روز جهانی کارگر در حالی فرا می‌رسد که بحران مالی نظام سرمایه‌داری به شدت و بیش از پیش افزایش یافته است و میلیون‌ها کارگر را در سراسر جهان به بی‌کاری، خانه‌نشینی و سیه‌روزی کشانده است. علاوه بر آن تضادهای درونی نظام فرتوت سرمایه‌داری در حال شدت گرفتن است و این خود گواه بر این واقعیت جهانشمول است که این نظام بدون راه‌اندازی جنگ‌های ویران‌گرانه و غارت‌گرانه لحظه‌ای هم به عمر نکبت‌بار خود ادامه داده نمی‌تواند. بنابر آن لازم است که انسان‌های طراز نوین انقلابی مبارزات‌شان را متمرکز کنند تا بساط آن را بر چینند و آن را برای ابد در موزه تاریخ نهند و بدین طریق به غارت‌گری‌ها و وحشی‌گری‌های این نظام جنایت‌پیشه جهانخوار نقطه پایانی بگذارند و در عوض آن جهان‌عاری از ستم و استثمار با صلح‌وصفا، برابری و هم‌بستگی جهانی ایجاد کنند.

آری، اول ماه می در حقیقت روز تعهد سپردن برای انجام انقلاب بزرگ و دوران‌ساز پرولتری و آمادگی گرفتن برای خاکسپاری نظام پلید سرمایه‌داری در سراسر جهان است نه فقط جشن و پایکوبی که رویزیونیست‌ها و سایر تسلیم‌طلبان چپ خجالت‌زده و شرم‌منده از انقلاب با لال‌بردن پیک اینجا و آنجا غوغا و هل‌هله راه می‌اندازند. این است پیام و رهنمون کمونیست‌های انقلابی برای توده‌های جهان و به ویژه طبقه پیشرو کارگر جهانی!

به هر حال امسال نیز مراسم و جشن روز جهانی کارگر مانند سال‌های قبل از طرف سازمان‌ها و تشکلات کارگری در مرکز شهر وین برگزار گردید و از این روز جهانی و به ویژه از بنیان‌گذاران بزرگ سوسیالیسم علمی و سایر جان‌باختگان طبقه کارگر تجلیل و گرامیداشت به عمل آمد. این مراسم با خواندن سرود انترناسیونال شروع شد و با مشت‌های گره‌کرده و چهره‌های پرهیجان برگزارکنندگان همراهی گردید. گروه‌ها و تشکلات که در اول ماه مه شرکت داشتند از این قرار بود:

- فدراسیون (ADHF) برای حقوق دموکراتیک در اتریش
- فدراسیون آناتولی
- چریک‌های فعال فدایی خلق ایران - وین
- ATIGF - فدراسیون کارگران و جوانان ترک در اتریش

گرداننده این برنامه خاطر نشان ساخت که "کشور ما فعلاً تحت اشغال قرار دارد و مردم ما قربانی منافع امپریالیسم جهانی و دست نشانندگان وطن فروش و جنایت پیشه گان وطنی و تسلیم طلبان چپ شرمنده از انقلاب گردیده اند. این جهان خواران مردم ما را می کشند، منابع کشور ما را تاراج می کنند و توده ها و به ویژه کارگران ما را در هر گوشه و کنار جهان آواره و در به در در پی لقمه نانی سرگردان ساخته اند و آن ها را به مهاجرت اجباری و سازماندهی شده جهانی وا داشته اند" و نیز اضافه نمود که ما متعهدیم تا در برابر این همه بیدادگری های جهان خواران بین المللی و وطن فروشان دون صفت که توده ها و کارگران را استثمار می کنند، برزمیم و صدای مردم و به خصوص طبقه استثمار شده گارگر کشور ما را در سطح ملی و جهانی به گوش سایر زحمت کشان جهان برسانیم و هم تلاش داریم که در راه اتحاد و هبستگی طبقاتی طبقه کارگر جهان برای براندازی نظام فرسوده و جنگ افروز سرمایه داری امپریالیستی مبارزه کنیم". در اخیر این محفل با سازو آواز و صرف غذا به پایان رسید.

در ضمن یاد تمام آن انقلابیون و افراد ملی مترقی را گرامی داشتند که در طی جنگ مقاومت علیه سوسیال امپریالیسم و رژیم مزدور و دست نشانده ریزبونیست و کمونیست ستیز هفت ثوری جان های شان را از دست دادند و نیز یاد آن هائی را گرامی داشتند که طی جنگ های خانمانسوز هفت ثوری ها و هشت ثوری های خاین و وطن فروش، قربانی منافع این ناکسان شدند و همچنان یاد آن هائی را گرامی داشتند که ناخود آگاه قربانی منافع امپریالیست های جهان خوار و خائنان وطن فروش و مرتجعین تندرو اسلامی شده اند و بالاخره یاد آن پایه گذاران کبیر پرولتاریایی و رفقای شجاع بین المللی ما را گرامی داشتند که برای تحقق و اعتلای آرمان های والای سوسیالیستی جان های شان را در سنگرهای نبرد علیه امپریالیسم و دست نشانندگان مرتجع منطوقی آن ها در سراسر جهان فدا کردند. یادشان گرامی، روان شان شاد و راه سرخ شان پر رهرو و جاویدان باد! همچنان از تمام کارگران جهان و به خصوص کارگران آگاه جهانی قدر دانی به عمل آوردند که برای ایجاد نظام های سوسیالیستی و محوی نظام استثمار کننده و ستمگر سرمایه داری در گوشه و کنار جهان مبارزه می کنند و یا به تبلیغ و ترویج آرمان های سوسیالیستی و کمونیستی می پردازند. در این محفل شاعران جوان و پر آوازه و یک تن از آواز خوانان متعهد و ملی انقلابی حضور یافتند و به فعالیت امسال ما رنگ و رخ دیگری بخشیدند.

راه چاره‌آسای مصیبت های وارده بر مردمان ما امید بستن به خیرات اشغالگران و دست نشاندهگان شان نیست

کریم خلیلی معاون دوم کرزی و رئیس "کمیته ملی مبارزه با حوادث" رژیم شروع گردید، آنهم در حالی که هنوز هیچ اقدامی از سوی رژیم برای نجات جان زنده ماندگان احتمالی در زیر آوار یا بیرون کشیدن جنازه های قربانیان شروع نگردیده است. اهالی محلات مجاور که علیرغم تلفات سنگین قبلی در جریان کمک رسانی، کماکان به تلاش های کمک رسانی شان ادامه داده اند یکجا با مقامات محلی رژیم، اکنون امید شان را برای خاک برداری از روی قریه مدفون شده در زیر خاک از دست داده اند و می گویند که باید برای قربانیان نماز جنازه غایبانه خواند، یعنی باید محل را به عنوان گور دسته جمعی قربانیان حادثه به رسمیت شناخت و از بیرون کشیدن جنازه ها صرفنظر کرد.

تقریباً یک هفته قبل بارش باران های تند بهاری در چندین ولایت شمال و شمال غرب کشور که باعث سرازیر شدن سیلاب های مدهش و ویرانگر شده و صدمات جانی و مالی فراوانی بر اهالی فقیر و زحمتکش

مصیبت وارده ناشی از وقوع حادثه ظهر روز جمعه ۱۲ ثور در قریه آب باریک ولسوالی ارگوی ولایت بدخشان را به تمامی مردمان رنجدیده و بلاکشیده افغانستان، به ویژه مردم زحمتکش و ستمدیده بدخشان تسلیت می گوئیم و مراتب همدردی و غم شریکی خود را به بازماندگان قربانیان حادثه صمیمانه و از ته دل تقدیم می نمایم.

حوالی ظهر روز ۱۲ ثور، قریه آب باریک ولسوالی ارگو در اثر لغزش تپه مجاور بطور کامل در زیر خاک فرو رفت. در این قریه ۳۰۰ خانواده زحمتکش زندگی داشتند و در زمان وقوع حادثه اکثریت قریب به اتفاق نفوس آن در خانه ها یا محیط قریه بودند. بعد از وقوع حادثه، وقتی تقریباً ۶۰۰ نفر از اهالی قریه های نزدیک، به شمول تعداد معدودی از اهالی باقیمانده خود قریه، برای کمک سر می رسند، لغزش دوم به وقوع می پیوندد و تمامی کمک کنندگان را نیز در زیر خاک مدفون می نماید. مجموع قربانیان ۲۵۰۰ تن تخمین زده می شوند.

از جانب دیگر لغزش تپه نه تنها باعث فرو رفتن کل قریه آب باریک در زیر خاکی که ارتفاع آن تا ۵۰ متر می رسد، شده است، بلکه بخشی از خاک لغزیده از تپه، مسیر رودخانه داخل دره را نیز مسدود کرده است که اگر هرچه زودتر مسیر آب باز نگردد، باعث ایجاد خطرات اضافی دیگر برای قریه های موجود در دره خواهد شد.

اخبار واصله از محل حاکی است که خطر یک حادثه بزرگتر لغزش تپه، اهالی باقیمانده دره را تهدید می کند. یک تپه بزرگتر از تپه لغزش یافته نیز درز برداشته و هر لحظه امکان دارد به درون دره لغزش نماید. در چنین صورتی ممکن است ابعاد مصیبت فعلی از بابت خسارات جانی و مالی چند برابر گردد.

حامد کرزی سردمدار رژیم دست نشانده، روز یکشنبه ۱۴ ثور را روز ماتم ملی اعلام کرده و به تمامی ادارات دولتی، به شمول نمایندگی های دیپلماتیک رژیم در خارج دستور داده است که درین روز پرچم های شان را نیمه افراشته سازند. اما کمک رسانی به بازماندگان قربانیان حادثه توسط رژیم، از ظهر امروز ۱۳ ثور یعنی تقریباً ۲۴ ساعت بعد از وقوع حادثه، پس از رسیدن

حد زیادی نتیجه شیوه تولید سرمایه داری امپریالیستی حاکم بر جهان است که با تولید بی رویه وسیع گازات سمی باعث تخریب محیط زیست و بطور اخص باعث الوده سازی فضا گردیده و عوارضی چون افزایش گرمای زمین، خشک سالی ها و یا توفان های بی پیشینه را در مناطق مختلف کره خاکی به وجود می آورد.

سوم - فعالیت باندهای قاچاق چوب که یا قدرتمندان حاکم راساً آنها را رهبری می نمایند و یا اداره کنندگان آنها با مراجع قدرت در رژیم پوشالی پیوند دارند. این باندها در سال های اخیر وسیعاً در چور و چپاول باقیمانده های جنگلات کشور تقریباً بدون هیچ مانعی سرگرم بوده اند و ازین باعث محیط زیست در کشور را وسیعاً زیان رسانده اند.

چهارم - استفاده وسیع اهالی روستاها و حتی شهرهای کشور از چوب و بوته های کوهی و دشتی به عنوان سوخت که به نوبه خود وسیعاً باعث برهنه شدن کوه ها، تپه ها و دشت ها از جنگلات و بوته های طبیعی از یکطرف و آلودگی وسیع هوا از طرف دیگر می گردد و به محیط زیست شدیداً آسیب می رساند.

پنجم - بی برنامهگی تقریباً کامل رژیم دست نشانده و اشغالگران در مورد جنگلداری و ایجاد جنگل های تازه برای سرسبزی کشور، از بین بردن برهنگی کوه ها، تپه ها و دشت ها.

ششم - بیکارگی و فساد اداری گسترده رژیم عامل دیگری است که تلفات و خسارات جانی و مالی در هر حادثه طبیعی یا غیر طبیعی را افزایش می دهد. تشکیلات " کمیته ملی مبارزه با حوادث طبیعی " رژیم یک تشکیلات نسبتاً گسترده و با امکانات است. این تشکیلات یک کمیته مرکزی دارد که در راس آن عبدالکریم خلیلی معاون دوم کرسی قرار دارد. برعلاوه در هر ولایت یک اداره مستقل بنام " ریاست مبارزه با حوادث " وجود دارد که تحت رهبری " کمیته ملی مبارزه با حوادث " کار می نماید و بودجه های هنگفتی را به مصرف می رساند. این تشکیلات به نحو فوق العاده ای غیر موثر و بی صلاحیت است و کار آن در واقع در هر ولایت این است که بعد از بروز هر حادثه، بنام کمک به متضررین آن حادثه، بودجه های هنگفتی را به کمک سایر مقامات محلی رژیم و متنفذین غیر حکومتی محلی حیف و میل نماید و اسناد مصرف آن را جعل نماید.

یکی از مصیبت های وارده اخیر بر مردمان زحمتکش ما، و مشخصاً کارگران افغانستان، تلفات ده ها نفری

روستاها و این مناطق وارد آورد، زمینه لغزش تپه در قریه آب باریک را فراهم آورد. چند سال قبل نیز لغزش قسمی تپه از اهالی این قریه چند نفر تلفات گرفته بود و لغزش بیشتر قابل پیش بینی و پیشگیری بود، اما هیچ اقدامی درین راستا صورت نگرفت.

اینها واقعات طبیعی ای اند که ظاهراً وقوع و جلوگیری از وقوع آنها از دایره اختیار و قدرت انسانها خارج است و نمی توان از بابت آنها کسی را مورد ملامتی قرار داد. اما این برداشت و مفکوره تا حد نسبتاً زیادی حقیقت ندارد. البته درست است که انسان ها هنوز در حدی از قدرت و توانمندی نرسیده اند که تمامی حوادث طبیعی را مهار نمایند. اما هم اکنون در حدی از قدرت و توانمندی قرار دارند که بتوانند اکثر حوادث طبیعی را یا بطور کلی مهار نمایند و یا خسارات و صدمات آن ها را تا حد زیادی تقلیل دهند. برعلاوه عوامل وقوع یک تعداد از حوادث طبیعی در اثر استفاده های غیر انسانی یا سوء استفاده های استثمارگرانه و ستمگرانه قدرت های جهانی و محلی از منابع طبیعی و شیوه تولید مبتنی بر منافع استثمارگرانه خصوصی به وجود می آید و در واقع ساخته دست نظام ارتجاعی حاکم بر جهان و نظام های ارتجاعی حاکم بر کشورها است. و این چیزی است که بطور خاص باعث وقوع تقریباً اکثریت حوادث طبیعی در افغانستان در طی سال های اخیر گردیده است.

مثلاً سیلاب ها و لغزش تپه ها و کوه ها و همچنان برف کوچ ها، تا حد زیادی در نتیجه برهنه شدن کوه ها و تپه ها از جنگل ها و بوته های کوهی به وقوع می پیوندد. عوامل برهنه شدن اخیر کوه ها و تپه ها در افغانستان عبارت اند از:

اول - بمباران های وسیع قوای متجاوز و اشغالگر سوسیال امپریالیستی و همچنان قوای متجاوز و اشغالگر امپریالیست های امریکایی و متحدین شان بر کوه ها، تپه ها و دشت های این کشور و استفاده های وسیع از مواد کیمیایی مضره و حتی مواد دارای تشعشعات رادیو اکتیوی، که نه تنها برای جنگل ها و بوته ها بلکه برای انسان ها نیز به شدت مضر بوده و باعث بروز امراض غیر قابل پیش بینی در میان آنها می گردد.

دوم - خشک سالی های پیهم در سال های گذشته که نه تنها به جنگلات طبیعی در افغانستان خسارات وسیعی وارد آورد، بلکه باغ های میوه و جنگلات روستایی برای تولید چوب ساختمانی و چوب سوخت را نیز وسیعاً خشکاند و حتی یک تعداد از روستاهای کشور را کاملاً از میان برد. این خشک سالی ها نیز تا

این نمونه و همچنان نمونه های اخیر دیگر حوادث، که فوقاً بر شمردیم، نشان می دهد که نصیب کارگران و توده های وسیع تحت استثمار و ستم در افغانستان تحت اشغال امپریالیست های اشغالگر و حاکمیت پوشالی رژیم دست نشانده اشغالگران فقط فقر، بدبختی، گرسنگی و مرگ است. این نظام از بنیاد با منافع علیای کارگران، زحمتکشان و توده های مردم در تضاد و تناقض قرار دارد و تا زمانی که وجود داشته باشد، حتی امید اجرای اصلاحات و ریفورم های موثر در جهت منافع آنها را نیز نمی توان داشت. حاکمان فعلی هر مصیبت وارده بر مردمان ما را به یک فرصت مغتنم برای زراندوزی و ثروتمند شدن بیشتر شان تبدیل می کنند. آنها در ضمن انجام ندادن هیچ کاری برای جلوگیری از بروز حوادث، در عوض هر دانه گندمی که با کبر و نخوت به مصیبت رسیدگان می دهند، یک خروار گندم برای خودشان بر می دارند تا بیشتر از پیش پروار شوند و برای چپاولگری های بعدی آماده تر گردند.

تمامی عوامل بروز حوادث طبیعی و غیر طبیعی، در یک نظام ملی مردمی و انقلابی به سرعت قابل از میان بردن است. در نتیجه در یک افغانستان واقعا مستقل ملی مردمی و انقلابی تا حد زیادی جلو بروز حوادث طبیعی و غیر طبیعی گرفته خواهد شد و صدمات و خسارات حوادث غیر قابل پیشگیری و غیر مترقبه نیز تا حد زیادی تخفیف خواهد یافت.

پس هیچ راه اساسی دیگری برای از میان بردن مصیبت های روزمره کنونی زندگی و مصیبت های وارده ناشی از حوادث برای مردمان ما وجود ندارد، جز اینکه برای برقراری یک نظام ملی مردمی و انقلابی در مسیر نابودی کلیه اشکال استثمار و ستم، بطور بنیادی مبارزه نمایند، مبارزه ای که در شرایط کنونی بطور عمده از مسیر مقاومت علیه اشغالگران امپریالیست و رژیم دست نشانده آنان می گذرد و در پیوند ذاتی با مبارزات انقلابی جهانی علیه کل نظام استثمار و ستم حاکم بر جهان و یکایک کشورهای جهان قرار دارد.

به پیش در راه برپایی و پیشبرد جنگ
مقاومت ملی مردمی و انقلابی علیه
اشغالگران و رژیم دست نشانده!

حزب کمونیست
(مائوئیست) افغانستان

۱۳ ثور ۱۳۹۳ (۳ می ۲۰۱۴)

کارگران ذغال سنگ در معادن ذغال سنگ دره صوف ولایت سمنگان است که بطور واضح و آشکار نه در اثر وقوع یک حادثه طبیعی بلکه در اثر وقوع یک حادثه قابل پیشگیری پیش آمد. استخراج ذغال سنگ از این معادن اکثراً توسط متنفذین محلی و بصورت قاچاقی و با استفاده از شیوه های بسیار عقب مانده کار و تولید صورت می گیرد. این متنفذین کار شان را در همکاری با مقامات محلی و ولایتی حکومت، که در پیوند با مقامات مرکزی رژیم قرار دارند، پیش می برند. پس از وقوع حادثه اخیر، متنفذ محلی متخلف به کمک مقامات محلی حکومتی همدستش از منطقه فرار کرد و خونبهای کارگران کشته شده بکلی پامال گردید.

کمیته مرکزی حزب کمونیست هند (مائوئیست)

اول می ۲۰۱۴

بیانیه ادغام حزب کمونیست هند (مائوئیست) و حزب کمونیست هند (م-ل) ناگزالباری

دروود بر ادغام احزاب مائوئیست در هند در یک حزب واحد!

(انتشار مطبوعاتی توسط رفقا ابهی و کرانتی پرییا، سخنگویان احزاب مربوطه)

مارش پیشرونده برای برپایی سوسیالیسم و بعداً کمونیسم، را مشخص نمود. همینطور حزب کمونیست هند (م-ل) ناگزالباری کوشش های جدی بخاطر وحدت نیروهای مائوئیست حقیقی از طریق نبرد علیه رویزیونیسم کمیته مرکزی بازسازی حزب کمونیست هند (م-ل) تحت رهبری وینوی انحلال طلب و پرچم سرخ تحت رهبری رامچندرام اپورتونیست، به عمل آورد. به عنوان اوج این پروسه ها، دو حزب یعنی حزب کمونیست هند (مائوئیست) و حزب کمونیست هند (م-ل) ناگزالباری با هم وحدت کرده اند و بدینسان حزب ما، حزب کمونیست هند (مائوئیست) تقویت بیشتر یافته است. این وحدت بدون شک ثابت ساخته است که از یکطرف از طریق بسیج توده های تحت ستم در جنگ طولانی خلق علیه طبقات حاکمه و امپریالیسم و از طرف دیگر از طریق وفاداری به مارکسیزم-لنینیسم-مائوئیسم و خط انقلابی حزب و پیشبرد مداوم مبارزه علیه رویزیونیسم و انحلال طلبی، همه نیروهای مائوئیست حقیقی می توانند در یک حزب واحد به وحدت برسند، هرچند تحقق این امر یک پروسه طولانی را در بر گیرد. حزب ما باید وظیفه وحدت تمامی نیروهای انقلابی حقیقی را که در گروه های مختلف م-ل فعالیت می نمایند، ادامه دهد.

حزب متحده، مارکسیزم-لنینیسم-مائوئیسم را ایدیولوژی رهنمای خود می داند و درک خود از آن را از طریق تأیید، دفاع و بکار برد خلاقانه آن تعمیق می بخشد. حزب با جمع بندی مداوم درس های پراتیک انقلابی خود و آموختن از تجارب بخش های انقلابی پرولتاریا و مردمان مبارز در سراسر جهان، خط و پراتیک خود را تکامل می دهد. حزب وظایف پیشبرد انقلاب دموکراتیک نوین ضد فیودالی-ضد امپریالیستی را به پیش سوق می دهد. این انقلاب به

به مناسبت روز بین المللی پرولتاریای جهان، روز با شکوه اول می، ما مائوئیست های هند با احساس مسئولیت عظیم و باور راسخ، ادغام حزب کمونیست هند (مائوئیست) و حزب کمونیست هند (م-ل) ناگزالباری در یک حزب واحد را، تحت نام حزب کمونیست هند (مائوئیست) اعلام می نماییم. بدینگونه با تقویت پیشآهنگ پرولتاریای هند، که بخشی از پرولتاریای جهان است، ما خود را همیشه قاطعانه وقف امر انقلاب هند و انقلاب پرولتری جهان می نماییم.

جنبش مائوئیستی از طریق خیزش عظیم ناگزالباری در ۱۹۶۷ شکل گرفت. با الهام از رفقا چارومازومدار و کانه های چترجی، رهبران موسس حزب، و تحت رهبری آنها، هزاران تن از رهبران، کادرها و توده ها زندگی گرانبهای شان را به پای پیشبرد جنبش انقلابی و ساختمان یک حزب نیرومند قربان کردند.

بعد از شکست اوایل دهه ۷۰ و جانباختن رفیق چارومازومدار، نیروهای انقلابی کمونیست به چندین گروه تقسیم شدند. انقلابیون حقیقی در حین کوشش برای ساختمان جنبش در مناطق مربوطه شان کوشش های جدی برای وحدت انقلابیون در یک حزب واحد به عمل آوردند. در جریان این پروسه متجاوز از چهار دهه گذشته، دو جریان اصلی که توسط حزب کمونیست هند (م-ل) (جنگ خلق) و مرکز کمونیستی مائوئیستی هند نمایندگی می شدند، در ۲۱ سپتامبر ۲۰۰۴، در یک حزب واحد، حزب کمونیست هند (مائوئیست)، ادغام شدند. این کار یک جهش کیفی در واقعیت بخشیدن به آرزوی دیرین کارگران، دهقانان و سایر توده های تحت ستم برای ساختمان مرکز واحد هدایت کننده رهبری جنگ انقلابی دموکراتیک نوین در هند به سوی پیروزی و

وقتیکه امپریالیست ها و طبقات حاکمه مزدور آنها در سراسر جهان بدام یک بحران کاهش نیافتنی افتاد اند، وضعیت انقلابی مساعد در جهان، مبارزات طبقاتی در جهان امپریالیستی و جنگ خلق های تحت رهبری مائوئیست ها و مبارزات ضد امپریالیستی توسط نیروهای دیگر در کشورهای تحت ستم را تشدید می نماید. در هند از یکطرف طبقات حاکمه، چهارصد هزار نفر از نیروهای مزدور خود را در هند مرکزی و شرقی صف آرایی کرده است. در این مناطق مبارزه طبقاتی به مرحله قدرتمندی جنگ داخلی انقلابی رسیده و به عنوان یک بدیل انقلابی، توده های وسیع تحت ستم را در جهتگیری انقلابی الهام می بخشد و ساختار اردوی چریکی آزادیبخش مردم و دولت دموکراتیک نوین در شکل جنینی اش را مستحکم می نماید. این وضع سلسله کوه های غربی را برای تحت فشار قرار دادن مبارزه مسلحانه انقلابی با شکوه، وارد مرحله نظامی سازی می نماید. از طرف دیگر، این وضع اجبارا پالیسی های ضد مردمی گلوبالزاسیون را بر کارگران، دهقانان، ادیواسی ها، دالیت ها، زنان و سایر توده های تحت ستم تحمیل می نماید و آنها را بطرف تشدید مبارزات جنگجویانه هدایت می کند. با استفاده از این شرایط مساعد، حزب قصد دارد تلاش های عظیم تر برای پیشرفت جنبش انقلابی به سطح عالی تر و اجرای وظایف انترناسیونالیستی خود، به عمل آورد. حزب کوشش خواهد کرد که توده های صدها هزار نفری را بسیج نماید، جنگ چریکی را تشدید نماید و توسعه بخشد، با چالش های خطیری که در مقابل جنبش انقلابی قرار دارد مقابله نماید و بر آن ها فایق آید.

ما با آگاهی دردمندانه از رنج و بدبختی عمیقی که اکثریت وسیع مردم اجبارا به زندگی در هند و سراسر جهان توسط نظام امپریالیستی جهانی وادار می شوند، با خبر از انهدام محیط زیست جهانی توسط این نظام و واقعیت وجودی زندگی در این کره، با گرامیداشت خاطرات هزاران جانباخته ای که زندگی شان را برای امر کمونیزم قربان کردند و با خون شان تحت درفش سرخ گلگون صف آرایی کردند، تعهد می سپاریم که این وحدت بدست آمده را یک سلاح قدرتمند انقلاب بسازیم.

سوی سوسیالیزم و بعداً به سوی کمونیزم توسط ادامه انقلاب از طریق انقلابات فرهنگی رهبری می گردد. امپریالیزم، فیودالیزم و سرمایه داری بوروکراتیک آماج انقلاب دموکراتیک نوین هستند. مضمون عمده انقلاب دموکراتیک نوین انقلاب ارضی مسلحانه است. مسیر انقلاب جنگ طولانی خلق است. تضاد میان فیودالیزم و توده های وسیع تضاد عمده است. تضاد میان امپریالیزم و خلق ها و ملل تحت ستم تضاد عمده در سطح جهان است. این تضاد همراه با سایر تضاد های اساسی در جهان در حال تشدید است.

وحدت بدست آمده کنونی، ظرفیت حزب کمونیست هند (مائوئیست) برای اجرای بهتر نقش این حزب به عنوان پیشاهنگ انقلاب هند را ارتقا می بخشد. حزب کمونیست هند (مائوئیست) در طی چند دهه مبارزه دشوار، جانفشانی هزاران تن از رهبران بزرگ کمونیست، جنگجویان سرخ و توده های تحت ستم، جنگ خلق در هند را به سطح پایگاه های چریکی و قدرت سیاسی سرخ در شکل کمیته های انقلابی مردمی تکامل داده است. این پایگاه ها و قدرت سیاسی سرخ در هند مرکزی و شرقی برپا گردیده و توسط اردوی چریکی آزادیبخش مردم و ملیشوی توده یی حفاظت می گردد. این دستاورد از طریق جنگیدن علیه شرورانه ترین کارزارهای سرکوبگرانه ای کسب شده است که فعلا در عملیات شکار سبز، که جنگی است علیه مردم، متمرکز شده است. به عنوان بخشی از این عملیات، ده ها هزار تن از مردم، سبانه مورد حمله قرار گرفته اند. قتل، تجاوز جنسی، آتش زدن خانه ها و نابودی محصولات زراعتی، بیجاسازی اجباری و بسیاری از عملکردهای ضدانسانی دیگر بطور معمول مورد اجرا قرار می گیرد. هم اکنون دولت هند فعالانه عملیات هوایی و زمینی توسط قوای هوایی و اردوی خود را تمرین می نماید. اما با وجود این یورش کشنده، جنگ طولانی خلق موجوار به پیشرفت ادامه می دهد. توسعه تازه جنگ خلق در بخش جنوبی سلسله کوه های واقع در امتداد ساحل غربی شبه جزیره هند ثابت می سازد که شعله های انقلاب تا زمان نابودی دولت هند، این پایه امپریالیزم در جنوب آسیا، ادامه خواهد یافت.

گاناپاتهی
منشی عمومی

حزب کمونیست هند (مائوئیست)

اجیت
منشی

حزب کمونیست هند (م ل) ناگزالباری

پاینده باد وحدت احزاب مائوئیست در هند

احزاب و سازمان های مارکسیست-لنینیست-مائوئیست است؛ تشکیلاتی که به عنوان هسته مرکزی یک جبهه وسیع ضد امپریالیستی در جهان، باید مبارزات وسیع ضد امپریالیستی در جهان را نیز رهبری و هدایت نماید.

با یقین کامل باید گفت که حضور حزب کمونیست هند (مائوئیست) به عنوان یک حزب مائوئیست سرتاسری هند و رهبری کننده جنگ ظفرنمون خلق در آن کشور، در عرصه مبارزه برای ایجاد تشکیلات بین المللی احزاب و سازمان های مارکسیست-لنینیست-مائوئیست کشورهای مختلف جهان، این مبارزه را با جهش های عظیمی به پیش سوق خواهد داد و این جهش های مبارزاتی مائوئیست های جهان را هر چه اصولی تر و زودتر دارای یک تشکیلات و مرکز بین المللی خواهد ساخت. از جانب دیگر از قبل یک جبهه وسیع ضد امپریالیستی در دفاع از جنگ خلق در هند، بصورت اولیه شکل گرفته است. قویا می توان امیدوار بود که در شرایط جدید بعد از تأمین وحدت سرتاسری احزاب مائوئیست هند در یک حزب واحد و تقویت و گسترش بیشتر مبارزات احزاب و سازمان های مارکسیست-لنینیست-مائوئیست کشورهای مختلف جهان برای ایجاد تشکیلات بین المللی مارکسیستی-لنینیستی-مائوئیستی و دستیابی هر چه اصولی تر و زودتر آنها به اینچنین تشکیلات و مرکز بین المللی از طرف دیگر، این جبهه بین المللی ضد امپریالیستی اولیه بیشتر از پیش تقویت و گسترش یابد.

ما به ویژه امیدواریم که تأمین وحدت همسنگران مائوئیست مان در هند و تقویت و گسترش بیشتر جنگ خلق در آن کشور، باعث ایجاد تحرک مبارزاتی بیشتر حزب ما در مسیر تدارک برای آغاز و پیشبرد جنگ مقاومت ملی مردمی و انقلابی علیه اشغالگران امپریالیست و خائنین ملی دست نشانده شان (شکل مشخص کنونی جنگ خلق در افغانستان)، تحرک مبارزاتی بیشتر توده های تحت رهبری حزب، ارتقا و گسترش مبارزات بین المللی حزب ما برای ایجاد تشکیلات بین المللی احزاب و سازمان های مارکسیست-لنینیست-مائوئیست کشورهای مختلف جهان، ارتقا و گسترش پیوند های مبارزاتی انترناسیونالیستی حزب ما با همسنگران مائوئیست سایر کشورهای جهان و تقویت روحیه وحدت طلبانه میان تمامی مائوئیست های کشور گردد.

پاینده باد وحدت احزاب مائوئیست هند در یک حزب واحد!

زنده باد انترناسیونالیزم پرولتری!

زنده باد انقلاب جهانی پرولتری!

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان

اول می ۲۰۱۴

وحدت حزب کمونیست هند (مائوئیست) و حزب کمونیست (م ل) ناگزالباری، در یک حزب کمونیست واحد، حزب کمونیست هند (مائوئیست)، را به رفقای همسنگر مان در هند با شادی و مسرت فراوان تبریک گفته و به گرمی استقبال می نمایم. یقین کامل داریم که تأثیرات مثبت برداشته شدن این گام اصولی و ضروری توسط رفقای هندی، نه تنها در سطح هند بلکه در سطح منطقه و جهان نیز، به زودی خود را نشان خواهد داد.

یقیناً وحدت کنونی بدست آمده میان احزاب مائوئیست در هند، امر کبیر پیشروی های مزید جنگ خلق در هند را مدد خواهد رساند و باعث تعمیق و گسترش بیشتر امواج این جنگ انقلابی و سایر اشکال مبارزات توده یی در میان توده های صدها میلیونی هند و سرزمین پهناور آن خواهد شد.

هند، پس از چین، دومین کشور پر نفوس جهان است و بیشتر از یک ششم کل نفوس جهان در آن زندگی می نمایند. موجودیت ظفر نمون و پیشروی های روز افزون جنگ خلق در چنین کشوری، نه تنها مایه امیدواری فراوان توده های تحت استثمار و ستم هندی برای دستیابی به آینده انقلابی درخشان است، بلکه الهام دهنده انقلابیون مائوئیست و توده های تحت استثمار و ستم کشورهای تحت سلطه امپریالیزم، بخصوص کشورهای منطقه، و کشورهای امپریالیستی جهان نیز می باشد.

در شرایط کنونی جهان که بحران مزمن نظام جهانی امپریالیستی باعث خیزش های مبارزاتی توده یی عظیمی در کشورهای مختلف جهان، اعم از کشورهای تحت سلطه امپریالیزم و کشورهای امپریالیستی، می گردد؛ مسلح ساختن توده های مبارز با سلاح مارکسیزم-لنینیزم-مائوئیزم و متشکل ساختن شان تحت رهبری احزاب پیشاهنگ انقلابی مائوئیست از طریق تقویت احزاب موجود و ایجاد احزاب جدید در جاهاییکه فعلا وجود ندارد؛ یک ضرورت اجتناب ناپذیر و یک وظیفه تخطی ناپذیر انقلابیون پرولتری است.

مسئلاً وحدت مائوئیست های هند در یک حزب واحد (حزب کمونیست هند (مائوئیست)) باعث تقویت بیشتر مائوئیست ها در هند خواهد شد و امر مسلح ساختن توده های رزمنده هندی با سلاح مارکسیزم-لنینیزم-مائوئیزم را بیشتر از پیش تقویت و گسترش خواهد داد. تقویت و گسترش بیشتر حزب کمونیست هند (مائوئیست) و جنگ خلق در هند، نه تنها به امر تقویت احزاب مائوئیست و جنبش های توده یی موجود در منطقه و جهان مدد می رساند، بلکه مبارزه برای ایجاد احزاب مائوئیست و جنبش های توده یی جدید را نیز بیشتر از پیش تحریک و تقویت می نماید.

وظیفه دیگر احزاب و سازمان های مارکسیست-لنینیست-مائوئیست کشورهای مختلف جهان، که باید موازی با وظیفه فوق الذکر پیش برده شود، مبارزه برای ایجاد تشکیلات بین المللی

پیشرونده باد جنبش مبارزاتی توده‌ی ترکیه

جزیرهٔ ثبات در شرق میانه (ترکیه) را توفان فرا گرفته است. در شرایطی که تقریباً تمامی کشورهای عربی آسیایی و شمال آفریقا را امواج توفان «بهار عربی» فراگرفته بود، ترکیه نه تنها ظاهراً با ثبات به نظر می‌رسید بلکه رژیم حاکم بر آن به مثابهٔ حکومت اسلامی «معتدل و دموکراتیک» توسط اسلامگرایان کشورهای عربی به ویژه مصر و تونس مودل قابل الگوبرداری نیز دانسته شد و اخوانی‌های مصری و اسلامگرایان تونس از آن تقلید کردند.

این الگو توسط مرتجعین کشورهای عربی و امپریالیست‌های امریکایی و اروپایی در مقابله با اسلامگرایی نوع القاعده‌ی از یکجانب و جنبش انقلابی کشورهای عربی از طرف دیگر علم گردید تا احساسات مذهبی مردمان کشورهای متذکره را در یک ترکیب فیودالی - بورژوا کمپرادوری وابسته به امریکا و غرب و در خدمت تأمین منافع آنها قرار دهد.

سلسلهٔ حرکت‌های توده‌ی جاری در ترکیه از یک جرعهٔ کوچک براه افتاد. به تاریخ ۲۸ ماه می جمع کوچکی از طرفداران حفظ محیط زیست علیه نقشهٔ حکومت حزب عدالت و توسعه مبنی بر تبدیل نمودن بخشی از پارک گیزی واقع در میدان تقسیم استانبول به یک مرکز تجارتنی دست به یک اعتراض مسالمت آمیز زدند تا مانع تخریب محیط زیست در آنجا شوند. اما پولیس سرکوبگر حکومت به اصطلاح دموکراتیک اسلامگرای حزب عدالت

تفاوت آشکاری که میان جنبش اعتراضی توده‌ی ترکیه و جنبش‌های اعتراضی سایر کشورهای شرق میانه و شمال آفریقا وجود دارد این است که این جنبش در واقع یک جنبش سکولار و چپ است و نیروهای اسلامگرا در آن نقشی ندارند. این جنبش توسط طرفداران حفظ محیط زیست و هواداران جنبش چپ ترکیه براه افتاده است و می‌تواند - و باید - جهتگیری

برعلاوه نقش مهمی در آموزش دهی نیروهای سرکوبگر پولیس رژیم پوشالی بر عهده دارد.

بنابراین ما حرکت های اعتراضی توده یی وسیع فعلی در ترکیه را، حتی در همین سطح کنونی اش، حرکتی در جهت تضعیف یک ژاندارم منطقه یی امپریالیست های غربی و یک حکومت خارجی اشغالگر در افغانستان محسوب نموده و از آن استقبال می نماییم. از جانب دیگر با توجه به نقش فعلی قوای ترکی در افغانستان و نقش سیاسی و اقتصادی ترکیه درین کشور، مبارزات انقلابی جاری در دو کشور، از لحاظ عینی و ذهنی در ارتباط بسیار تنگاتنگ با هم قرار دارند. به همین جهت است که هر حرکت پیشروانه جنبش انقلابی در ترکیه سریعاً و مستقیماً انعکاس خود را در افغانستان داشته و باعث تحرک بیشتر در جنبش انقلابی این کشور خواهد شد.

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان به ویژه سهمگیری نیروهای مائوئیست ترکیه در اعتراضات جاری توده یی در آن کشور و تلاش این رفقا را برای جهندهی انقلابی این جنبش خیر مقدم گفته و موفقیت های روزافزون این رفقا را تمنا دارد.

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان

۸ جون ۲۰۱۳

و استقامت سکولار و چپ خود را حفظ نموده و بیشتر از پیش عمق و گسترش بخشد. اما به شرط اینکه نیروهای چپ و کمونیست در عین مبارزه برای حفظ وحدت جنبش، شعارها و خواست های مستقل خود شان را به فراموشی نسپارند و برای رادیکالیزه شدن هرچه بیشتر این جنبش اعتراضی بکوشند.

این جنبش دارای این ظرفیت بالقوه هست که به یک جنبش انقلابی برای سرنگونی کلیت نظام ارتجاعی حاکم در ترکیه، زمینه را مساعد سازد. اما تبدیل شدن این ظرفیت بالقوه به توان بالفعل وظیفه و مسئولیتی است که بر عهده انقلابیون آگاه پرولتری است و در هر حال بصورت خودبخودی و بدون تلاش ها و نبرد های سخت و پیگیر نمی تواند متحقق گردد.

حزب عدالت و توسعه ترکیه که از مدت ده سال به اینطرف در ترکیه حاکم است، حزب اسلامگرایی است که در اتحاد و همسویی و به بیان بهتر در وابستگی و مزدورمنشی با امپریالیست های غربی، به ویژه امپریالیست های امریکایی، حرکت می نماید. حکومت فعلی ترکیه نه تنها در لبیا همسو با لشکر کشی های ناتو حرکت کرد، بلکه در سوریه نقش اصلی مدافع نیروهای شورشی وابسته به امپریالیست های غربی را بازی می نماید. این حکومت در لشکر کشی امپریالیست های امریکایی و متحدین شان بر افغانستان نیز سهم گرفته است، به نحوی که قوای ترکی مستقر در افغانستان بزرگترین قوای یک «کشور اسلامی» در اینجا هست و

در شماره ۲۹ شعله جاوید، مقاله ای تحت عنوان «یک بررسی مستند اجمالی در مورد حزب کمونیست نیپال (مائوئیست)» منتشر گردیده است. حزب کمونیست هند (مارکسیست-لنینیست) - ناگزالباری، ترجمه انگلیسی این سند را از سایت شعله جاوید نقل کرده و توام با یک مقدمه کوتاه از جانب خود شان در شماره چهارم نشریه تیوریک "ناگزالباری" به نشر رسانده اند. آنچه در ذیل می خوانید ترجمه دری مقدمه متذکره است.

در باره اوضاع در نیپال

شورش علیه رویزیونیسم پاراچندا- باترای و تشکیل حزب کمونیست نیپال (مائوئیست) یک پیشرفت خوشآیند بود. اما پتانسیل عظیمی را که آنها دارا هستند بازهم باید بیشتر رها گردد. اسناد تصویب شده در کنگره نهم هنوز در دسترس قرار ندارد، اما نوشته هایی که در جراید حزب کمونیست نیپال (مائوئیست) دیده می شود، باعث ناآرامی می گردد. امکان استفاده از مجلس موسسان و پیشبرد انقلاب با این پروسه مدت ها قبل خاتمه یافته است. مجلس موسسان از مدت های طولانی به اینطرف یک سلاح ضد انقلابی بوده است. اما شناسایی یا ارائه روشن از این واقعیت عینی وجود ندارد. برعکس استراتژی فوری هنوز «کنفرانس میزگرد چند جانبه، حکومت موقت وحدت ملی و گذرگاه سیاسی مترقی» باقی مانده است. یک «توافق عمومی تمام احزاب» هنوز در خط و تاکتیک های حزب کمونیست نیپال (مائوئیست) یک راه حل قابل دوام به نظر می رسد.

در درون پارامتر این گذار قرار دارد. بهر حال رفع توهم نسبت به این احزاب را نمی توان در مورد گذار متذکره نیز تعمیم داد. توهم مبنی بر دیگرگون شدن ریشه ای امور در صورت تکمیل شدن پروسه مجلس موسسان هنوز یک عامل موثر است. این نشان می دهد که یک سیاست متفاوت همه جانبه، سیاست بریده شده از قانون گرایی، سیاست مطرح کننده شعارها و تاکتیک های سیاسی انقلابی، برای پیشبرد امر انقلاب مورد نیاز است. این سیاست می تواند روی یک واقعیت عینی دیگر - احساس اینکه مردم تسلیمی پاراچندا - باترای مرتد را خیانت می دانند و اشتیاق دارند آرمان هایی که هزاران تن به خاطر آن ها جان های شان را قربان کردند متحقق گردد - ترسیم شود. این تنها پایه عینی باقیمانده برای یک قیام مردمی در خدمت به انقلاب دموکراتیک نوین است. اما مواضع سیاسی حزب کمونیست نیپال (مائوئیست) در هیچ موردی این را نشانه نگرفته است. کاملاً طبیعی است که شک های جدی در مورد نقشه های آنها برای قیام مردمی به وجود بیاید. حتی گفته می شود که این مربوط به بحران سیاسی فعلی است و تا اختتام این بحران به درازا خواهد کشید. مواضع مبتنی بر جنگ خلق، از آنجاییکه این جنگ تنها می تواند به مثابه تداوم سیاست انقلاب دموکراتیک نوین و هدایت بسوی کمونیزم از طریق سوسیالیزم براه انداخته شود، حتی بیشتر سوال برانگیز است.

ما قبلاً در پیام خود به کنگره هفتم این حزب راجع به تزلزل ایدئولوژیک حزب کمونیست نیپال (مائوئیست) با توجه به سنتریزم و مبهم بودن مواضع انترناسیونالیستی آن، عطف توجه نموده بودیم. توصیف احزاب رویزیونیست بر سر قدرت در کشورهای قبلاً سوسیالیستی به مثابه احزاب کمونیست و نظریه ای که مناسبات خوب با آنها می تواند « نقش مهمی برای پیشرفت جنبش انقلابی، حفاظت از احزاب انقلابی و توازن قدرت به نفع انقلابیون بازی نماید. » (صدای مردم، می ۲۰۱۳) و خامت این گرایشات را نشان می دهد.

چیزهای زیادی از نیپال در گرو بدست گرفتن دوباره انقلاب در نیپال است. همراه با مائوئیست ها در نیپال، مائوئیست های انترناسیونالیست مسئولیت تعمیق مبارزه علیه رویزیونیزم پاراچندا - باترای را بر عهده دارند. بر مبنای این روحیه است که ما یک سند انتقادی از سایت شعله جاوید را مجدداً منتشر می نماییم.

درین میان، تحریم انتخابات مجلس موسسان یک گام مثبت است. این گام در سازگاری کامل با حالت طغیانی توده ها قرار دارد. طبق گزارشات سایت انترنیتی، یک جلسه تازه کمیته مرکزی تصمیم گرفته است که فعالیت های انتخاباتی مجلس موسسان را فعالانه و قویاً تحریم نماید. نقشه متذکره بسیج دسته های رزمنده را نیز در بر دارد. اما تحریم به ذات خود در صورتی که بصورت استوار بر یک خط انقلابی بنا نشده باشد، صرفاً دارای ارزش زودگذر خواهد بود. در غیاب خط انقلابی و بدون یک گسست کامل از قانون گرایی، تحریم بخوبی می تواند توسط راست ها به مثابه یک تاکتیک فشار مشترک با حزب برگزیده شود. گزارشات دلالت برین دارند که توده ها بطور مقاومت ناپذیری طرفدار تحریم هستند. با توجه به این وضعیت، مرتجعین می توانند فرخواندن انتخابات را برگزینند و گام های نخستین را برای متحد کردن تمام تحریم کنندگان یا بخشی از آنها بردارند. امکان دارد آنها به بعضی از خواست های شان نیز برسند. بدیهی است که مواضع کنونی حزب کمونیست نیپال (مائوئیست) به این حزب اجازه آسیب پذیری واقعی را در مقابل اینگونه حرکت های ممکنه می دهد. این وضعیت هر گونه امکان حذف انتخابات از سوی مرتجعین را در دستور قرار می دهد. درینجا یک مشابهت ناآرام کننده با ارزیابی حزب کمونیست متحده نیپال (مائوئیست) در اوقات مختلف در باره واکنش ممکنه نسبت به تاکتیک هایش وجود دارد. این حزب در هر موقعیت دلیل می آورد که خواست هایش رد خواهد شد و این برایش فرصت خواهد داد که موافقه اش را با احزاب طبقه حاکم بشکند و دست به سلاح ببرد. دشمن در هر مورد مصالحه کرد و حزب کمونیست متحده نیپال (مائوئیست) ابتکار را از دست داد و به صورت عمیق تری به قانون گرایی کشیده شد.

حزب کمونیست نیپال (مائوئیست) هنوز باور دارد که ممکن خواهد بود تا قیام مردمی را پیش ببرد. این حزب خط قیام مردمی بر پایه جنگ خلق را پذیرفته است. اما مبنای عینی برای قیام مردمی از یک حالت روشن بسیار فاصله دارد. در حقیقت این امر کاملاً پیچیده است. دوره گذار سیاسی جاری نیپال و بحران ایجاد شده توسط فربکاری احزاب پارلمانی نیپال به ذات خود به عنوان یک پایه برای قیامی که منجر به تکمیل انقلاب دموکراتیک نوین گردد، ناکافی است، ولی ممکن است برای به پیش راندن تکمیل پروژه قانون اساسی کافی باشد. اولتر از همه، این گذار سیاسی چیست؟ در حال حاضر گذار سیاسی به یک جامعه دموکراتیک نوین صرفاً به مثابه یک هدفگیری وجود دارد. این امر مطمئناً مورد حمایت وسیع توده ها قرار دارد. اما برخلاف دوره جنگ خلق، این هدفگیری در سیاست نیپال یک نیروی عینی موجود نیست. در بهترین حالت، این یک عامل نیرومند بالقوه منتظر رها شدن است. از طرف دیگر گذار از سلطنت به یک سیستم پارلمانی (با نام غلط جمهوریت) یک واقعیت زنده است. بنا به دلایل گوناگون، به شمول مقدار زیادی از دو رویی های خودخواهانه در بخش احزاب پارلمانی، این گذار دارای یک معبر ناهموار است. اما هنوز زنده است. خشم خود انگیزته توده ها علیه احزاب پارلمانی خود پرست به ذات خود هنوز

آنچه در ذیل می خوانید ترجمه‌ی دری یک بخش از سند منتشر شده در "ناگزالی - ۴" ارگان تیوریک حزب کمونیست هند (مارکسیست-لنینیست) ناگزالباری است. امیدواریم بخش های دیگر سند را نیز به زودی به دری ترجمه کرده و منتشر نماییم.

علیه اوکیانیزم*

اجیت

منشی حزب کمونیست هند (مارکسیست - لنینیست) ناگزالباری

جلسه ویژه و نامه آر سی پی

اخلاقیات بحثی اوکیانیستی

مراحل دلبخواهی اوکیانیزم

نادرست ارائه کردن مائو

یک انحراف از انترناسیونالیزم

وظیفه ملی در ملل تحت ستم

موضوع ملی در کشورهای امپریالیستی

نقد کودکانه از تاکتیک های جبهه متحد

میان تهی کردن اقتصاد سیاسی مارکسیستی

اوضاع جهان

دموکراسی سوسیالیستی

حقیقت، منافع طبقاتی و متود علمی

یک انتقاد عقلگرایانه از مذهب

بعضی از ویژگی های "پستیستی" اوکیانیزم

مبارزه در درون "جا"

انحراف بیشتر، خطرناکی بیشتر

در اوایل سال ۲۰۱۲ یک جلسه ویژه از احزاب و سازمان های جنبش انقلابی انترناسیونالیستی (جا) موفقانه منعقد گردید. مصوبات جلسه ویژه در اول می همان سال منتشر گردید... به تعقیب آن حزب کمونیست انقلابی امریکا (از این پس آر سی پی) نامه ای تحت عنوان "نامه به احزاب و سازمان های شامل در جنبش انقلابی انترناسیونالیستی" منتشر کرد. تاریخ انتشار این نامه، ۱-۵-۲۰۱۲ وانمود شده و "غیر قابل اشاعه" خوانده شده بود. نامه دو ماه بعد بطور عریان علنی گردید. (۱) این عجله در مندرجات نامه بخوبی پدیدار است. این یک حمله شرورانه بالای جلسه ویژه و مصوبات آن است. اما قبل از آنکه به آن بپردازیم بعضی از سوابق باید مجدداً برشمرده شود.

جلسه ویژه و نامه آر سی پی

« نظر به اینکه کمیته "جا" در وظیفه ای که بر عهده داشت ناکام گردیده است، ما احزاب امضاء کننده این دعوت نامه، مسئولیت سازماندهی یک جلسه ویژه "جا" را برعهده می گیریم... و شمولیت تمامی احزاب عضو "جا" را در این جلسه ویژه می خواهیم... »

وظایف این جلسه بدین گونه پیشنهاد گردید:

« شناسایی و جمع بندی عوامل ایدئولوژیکی، سیاسی و تشکیلاتی ای که "جا" را دچار بحران و فروپاشی کنونی ساخته است.»

و

« تصمیم گیری در باره برنامه ریزی و اجندای یک کنفرانس بین المللی تمامی نیروهای مائوئیست، بر عهده گرفتن وظیفه جستجوی اصولی تداوم ایدئولوژیکی و وحدت در میان شان و تجمع مجدد در سطح بین المللی.»

همچنان توضیح داده شد که:

« در حالیکه این دو مسئله باید اجندای اصلی باشد، سایر موضوعات می تواند نظر به تصمیم هیئت های نمایندگی سهمیم در جلسه ویژه، شامل اجندا گردد.»

تمام احزاب درگیر در طرح دعوت نامه، نظرات معین شان را در مورد «مواضع و اختلافات جدی ایدئولوژیک سیاسی پدیدار شده در میان بعضی از احزاب عضو کمیته "جا"»، داشتند. با وجود این، از نام گرفتن احزابی که مواضع و اختلافات شان به عنوان مسئول فروپاشی "جا" مطرح شده بودند، مصممانه اجتناب گردید. به درستی فکر شده بود که بهتر است تمام این موضوعات را مستقیماً در جلسه مطرح نماییم. اکثریت امضا کنندگان روشن بودند که آر سی پی به واسطه مواضع ایدئولوژیکی جدیدش، خود را در بیرون از "جا" و جنبش مائوئیستی بین المللی وسیع قرار داده است. اما با توجه به چشم انداز ناهمواری ها و اختلافات در میان احزاب "جا" در

جلسه ویژه محصول مبارزه مداوم و مصممانه بخاطر مقاومت علیه تلاش های آگاهانه برای انحلال "جا" و عقب زدن این تلاش ها بود. این مبارزه در سال ۲۰۰۹ توسط احزاب مشخص در جریان تشدید بحران جهانی و مبارزات مردمی آغاز گردید. (۲) تلاش های آنها به انتشار اعلامیه های مشترک اول می در ۲۰۰۹ و سال های بعد منجر گردید و بدینگونه یکبار دیگر نظرات جمعی مائوئیست ها در میان مردمان جهان برده شد. موضوع بازسازی تشکیلاتی و احیای "جا" به مثابه بخشی از مسیر ساختمان یک انترناسیونال طراز نوین در دستور کار قرار گرفت. سیمینارهای مهم و جلسات و فعالیت های مشترک به مثابه بخشی از این پروسه و تعمیق و توسعه آن پیش برده شد. (۳) در پیشبرد این کار، احزابی که بخشی از "جا" نبودند نیز نیرو صرف کردند.

درین مسیر، ضرورت جلسه ای که یک جمع بندی ابتدایی از "جا" را پیش برد و ابتکار اولیه یک پیشنهادیه برای یک کنفرانس بین المللی را رویدست بگیرد پذیرفته شد. دعوت نامه ای برای تشکیل جلسه توسط چهار حزب - حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان، حزب کمونیست مائوئیست ایتالیا، حزب پرولتری پورباپنگلا و حزب کمونیست هند (م ل) ناگزالباری - منتشر گردید. دعوت نامه بیان داشت که:

« فروپاشی کنونی "جا" نتیجه عجز کمیته "جا" در حل و فصل اختلافات در موضعگیری و اختلافات جدی ایدئولوژیک - سیاسی در کمیته "جا" است که در میان بعضی از احزاب عضو در کمیته "جا" پدیدار گردید.»

(۴)

دعوت نامه پیش رفته توضیح می دهد:

نمی تواند به علت دلایل لوجیستیکی در جلسه شرکت نماید. نظر آن ها این بود که «سنتزهای نوین آر سی پی مورد بحث قرار نگرفته است. بدون جرو بحث و تجزیه و تحلیل زیاد با اینگونه موضوعات خطی نباید تصفیة حساب صورت بگیرد.» آنها با ارسال اخبار در باره نامه نوشته شده ای از آر سی پی برای تمامی احزاب "جا" ابلاغیة جداگانه ای داشتند که پیشنهاد می کرد جلسه ویژه تا زمانی که آن نامه دریافت شده و مورد مطالعه قرار بگیرد، به تعویق بیفتد. (۵) این پیشنهاد رد گردید. جلسه ویژه به شرکت هیئت نمایندگی جناح سرخ حزب کمونیست متحده نیپال (مائوئیست) به عنوان ناظر دایر گردید.

بنابراین اولین بار بود که ما خبری پیرامون نامه آر سی پی می شنیدیم و زمان آن کاملا مشکوک بود. اینک پس از چندین سال، آر سی پی بطور عمومی ترویج می کرد که ایده های صدر این حزب باید توسط جنبش کمونیستی بین المللی به عنوان بنیاد ایدیولوژیکی این جنبش مورد پذیرش قرار بگیرد. (۶) این موضعگیری بنیادهای ایدیولوژیکی "جا" را منحل می نماید. (۷) درین موضعگیری بسیاری از ارتباطات جنبش مارکسیستی-لنینیستی-مائوئیستی نفی گردیده است. آر سی پی مداوما از ادای مسئولیت های معینه اش در درون "جا" سرباز زده است. از اینرو این کاملا آشکار است که القای ناگهانی نوشتن نامه برای همه احزاب "جا" یک پاسخ انحرافی به جلسه ویژه، برای خارج کردن آن از خط یا حداقل به تاخیر انداختن آن بوده است. این تلاش ناکام گردید.

سرانجام نامه آر سی پی به نحو پر نیرنگی با این برچسپ که "برای انتشار عمومی نیست" ارسال گردید. بخاطر داشته باشیم که این برچسپ از سوی حزبی استفاده می شود که خود را از هر جهت در بیرون از صفوف "جا" قرار داده است، اما هر اقدامی، بدون اهمیت دادن به اینکه چقدر خنده آور است، باید مجوز زمانی خود را داشته باشد. این چیزی است که آر سی پی نمی تواند از آن چشم پوشی نماید. این یک یورش بی بصیرتانه بخاطر تحمیل ایده های خود «در هر جا و در هر زمان» است. بنابراین، نامه "داخلی" دوماه بعد حتی با قبول خطر افشای بازی گمراه کننده "تبعیت از معیار ها" با زمختی علنی گردید. این نشان می دهد که امور چگونه در همراهی با نامه آر سی پی و روحیة تغییر یابنده آن قرار می گیرد.

مورد این موضوع، عموما پذیرفته شده بود که آر سی پی و همچنان سایر احزاب موافق به مواضع حزب مذکور باید دعوت شوند. تلاش زیادی صورت گرفت تا دعوت نامه از طریق مجراهای موجود به تمامی احزاب و سازمان های شامل در "جا" رسانده شود. از احزاب مستقیما نزدیک بهم تقاضا گردید دعوت نامه را تصویب نمایند. انکشاف بعدی اوضاع نشان داد که دعوت نامه یا حداقل معلومات در باره جلسه، واقعا به همه رسیده بود. موضع آر سی پی مبنی بر اینکه «قصد ندارد در جلسه شرکت نماید.» بصورت غیر مستقیم به احزاب دعوت کننده رسانده شد.

حین فراخواندن احزاب "جا" برای شرکت در جلسه، این امر برای دعوت کنندگان روشن بود که حزب کمونیست متحده نیپال (مائوئیست) تحت رهبری دسته پاراچندا-باترای نمی تواند اجازه یابد که در جلسه ویژه نمایندگی داشته باشد و نباید با رویزیونیزم رسوای آنها معامله صورت بگیرد. دسته مائوئیستی در حال مبارزه علیه خط رویزیونستی پاراچندا-باترای در درون حزب کمونیست متحده نیپال (مائوئیست) در جریان طرح دعوت نامه مورد مشورت قرار گرفت. درین زمان آنها انتظار داشتند که مرکز رویزیونستی در حزب کمونیست متحده نیپال (مائوئیست) می تواند از طریق یک طغیان عمومی برکنار گردد و از یک انشعاب احتراز شود. آنها بیان داشتند که این امر قطعا قبل از جلسه پیشنهادی به وقوع خواهد پیوست. این بود دلیل شمولیت نام حزب کمونیست متحده نیپال (مائوئیست) به مثابه یکی از امضا کنندگان مسوده اولیه دعوت نامه. این امر به روشنی درک شده بود که اگر جدایی از مرکز رویزیونستی پاراچندا-باترای واقعا صورت نگیرد، دسته مائوئیست صرفا به عنوان ناظر در جلسه شامل خواهد بود. بعد تر، زمانی که روشن شد که طغیان عمومی این رفقا عقب افتاده است، در مشوره با آنها تصمیم گرفته شد که نام حزب کمونیست متحده نیپال (مائوئیست) از لیست امضا کنندگان حذف گردد. بنابراین در نسخه نهایی دعوت نامه، تنها چهار حزب متذکره فوق به مثابه امضا کنندگان دعوت نامه ای که برای تمامی احزاب "جا"، به استثنای حزب کمونیست متحده نیپال (مائوئیست)، ارسال گردید، تبارز یافتند. در توافق با اجندای پیشنهادی، مسوده دو قطعنامه تهیه گردید. بعد از آنکه تماس با حزب پرولتری پوربابنگلا برای یک مدت طولانی قطع گردید، این قطعنامه ها بدون شمولیت آن حزب آماده شد. اما مسوده نهایی می توانست به آنها رسانده شود. درست در حوالی زمان تدویر جلسه، حزب پرولتری پوربابنگلا اطلاع داد که

اخلاقیات بحثی اوکیانیستی

و مخصوصاً بدون ارائه استدلال در مورد رویزیونیستی یا ضد انقلابی بودن خط آنها، چنین حکمی به عمل نیاوردن" سرزنش می کند. (۱۰) آر سی پی بالای دیگران از بابت اینکه به ایده های صدر آنها نمی پردازند، اعتراضات پرسروصدا به عمل می آورد. شرح دقیق این ایده ها در نامه شان اندازه گیری خواهد شد. برای فعلاً ما خود را به نگاشتن بعضی از حقایق در مورد "پرداختن" محدود می نماییم.

در بسیاری از گردهم آیی های عمومی "جا"، و حتی در جریان پروسه تشکیل آن، تعدادی از مواضع و استدلالات نادرست آر سی پی بخاطر گرایشاتی که ایدئولوژی، مبارزه طبقاتی و انقلاب را منحل می نماید، مورد انتقاد قرار گرفته است. یک مقاله حزب ما در مباحثه بالای نظام دولتی سوسیالیستی اشاره کرده بود که اصل "هسته مستحکم با مقدار زیادی انعطاف" (که فعلاً به مثابه یک خدمت بزرگ اوکیان مطرح می شود) «چیز دیگری جز یک بیان خوب متود رهبری مائوئیستی نیست». (۱۱) ازینجاست که این فرمولبندی نه جدید است و نه در برگیرنده هیچ نوع سنتزی. یادداشت ارائه شده ما در سیمینار بین المللی با بعضی از این مسایل، به طریقه متمرکزی، سروکار داشته است. این کار بخاطر حفظ معیارها بدون نام گرفتن از هیچ کسی صورت گرفت. اما انتقادهای صریح و مستقیم بودند. درین زمان، ادعاهای آر سی پی پیرامون یک خودنمایی جدید هنوز گشوده نشده بود. اما تهدید وجود داشت. لذا، با باقیماندن در درون محدوده ای که بعداً توسط آر سی پی بصورت باز تشریح گردید، ما متذکر شدیم که: «بنابراین به مثابه ماهیت راه وروش در دموکراسی سوسیالیستی، هنوز خدمات مائو یگانه خدمات پیشرفته باقی مانده است. توصیف و بیان مجدد آن خدمات به مثابه سنتزهای نوین تنها به پشت سر انداختن وظیفه رفتن به ورای قله های فتح شده از طریق انقلاب فرهنگی پرولتری عظیم خدمت می نماید.» (۱۲) مقالات "موج جدید" این انتقادات را بیشتر دقیق ساخته است. ملاحظاتی انتقادی به عمل آمده در باره اوکیانیزم توسط یکی از امضاکنندگان فیصله نامه های جلسه ویژه، حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان، نیز آشکارا قابل دسترس است. (۱۳) در حقیقت، نامه آر سی پی علیه آن بحث و جدل می نماید. پس چرا این

اشخاص خودنما هیچگاه افتخارات را تقسیم نمی کنند. آر سی پی متشکل از افراد و اشخاص عبوس و ترشرو است. این حزب حتی موقعی که مورد حمله باشد حاضر نیست به دیگران میدان بدهد. بنابراین، یادداشت مقدماتی نامه (که در نسخه علنی بازنویسی شده است) ضرورتاً باید پی آمد "جسارت" فیصله نامه های جلسه ویژه در اعلام اینکه خط آر سی پی یک «خط ضد انقلابی... مسئول بحران و فروپاشی جاری "جا" است»، باشد. یادداشت مقدماتی پیش رفته توضیح می دهد: «این اسناد انتقاد از چیزی را که "خط پاراچندا- باترای" در حزب کمونیست متحده نیپال (مائوئیست) می خواند نیز در جایگاه درجه دوم قرار می دهد.» استنتاج یادداشت مقدماتی این است که "هدف آشکار" این اسناد صدر آر سی پی و ایده های او است.» (۸)

خوب، کسی واقعا نمی داند که چگونه پاراچندا یا باترای در بدنامی در جایگاه دوم قرار داده می شود. اما، حین صحبت در مورد بررسی ها و فیصله نامه های جلسه ویژه ما می توانیم قاطعانه توضیح دهیم که همه شان مساویانه مسئول هستند. این همان مطلبی است که فیصله نامه ها می گوید: «وقتی که رویزیونیسم نوع پست م ل م اوکیان "سنتزهای نوین" بر حزب کمونیست انقلابی امریکا مسلط گردید و نوع پاراچندا- باترای آن بر حزب کمونیست متحده نیپال (مائوئیست) مسلط شد، نه تنها این احزاب را از مسیر انقلاب و کمونیسم منحرف ساخت، بلکه تاثیرات مخرب و ناسازگار خط های ضد انقلابی آنها احزاب و سازمان های درون "جا"، به ویژه کمیته "جا"، را نیز وسیعاً و عمیقاً بصورت منفی متاثر ساخت. اینها منابع بلاواسطه ایدئولوژیکی هدایت کننده بحران و فروپاشی "جا" هستند.» (۹) خوانندگان لطفاً کلمات ایتالیک را هم در مطالب نقل شده و هم در چیره دستی ای که "خط ها" را به آسانی مفرد ساخته است، بخاطر داشته باشند. این بدان معنا نبوده است که سنتزهای یک حزب، هم اکنون در یک مسیر عالی "اصولی و دارای روحیه بلند" مبتنی بر روشنگری مفصلاً پخش شده توسط صدر آن قرار دارد!

آر سی پی پیش رفته، فیصله نامه های جلسه ویژه را بخاطر نقض اصل "نیروهای جنبش کمونیستی را سبکسرانه داغ" رویزیونیست" یا "ضد انقلابی" نزدن

حزب پیرامون دیگران غوغا براه می اندازد که به مبارزه علیه آن نمی پردازند؟

این غوغا، طرز برخورد بروکراتیک در جوابگویی به انتقاد را، با کوشش برای خفه کردن آن از طریق ساده نپذیرفتن موجودیت آن، انعکاس می دهد. اما چیز بیشتری از این "طرز برخورد" در آن وجود دارد. آر سی پی کوشش می کند شیوه های غیر اصولی و تفرقه افکنانه ای را که برای پوشاندن ضعف های درفش انحرافی خود استفاده می نماید، پنهان کند. آر سی پی در نامه اخیر خود پیرامون نامه ارسالی ۲۰۰۹ خود به تمام احزاب "جا" یادآوری کرده است. (۱۴) ما این نامه را دریافت نکرده ایم. اما فرض می کنیم که این نامه واقعیت داشته باشد. در چنین صورتی، اولین بار بوده که آر سی پی مستقیماً با احزاب "جا" در مورد این نظر خود که ایده های صدرش باید بنیاد جنبش کمونیستی بین المللی را بسازد، مکاتبه کرده است. به یاد داشته باشیم که این نامه چندین ماه بعد از انتشار بیرونی مانیفیست جدید آر سی پی در سپتامبر ۲۰۰۸ و بیان موضع متذکره در آن و اتهام زدن به رد کنندگان آن به مثابه دگماتیست، ارسال گردیده است. حتی تاریخ انتشار مانیفیست جدید آر سی پی در نامه اش، سال ۲۰۰۹ وانمود شده است! (۱۵) خواننده باید درگیری انحرافی در ارسال به اصطلاح نامه داخلی برای پاسخگیری در مورد یک موضعگیری بیان شده علنی را ملاحظه نماید. بدین ترتیب احزاب "جا"، در حالیکه آر سی پی هرگونه آزادی برای ترویج نظرات انحرافی را بخود اختصاص داده بود، به اجتناب کردن از مبارزه علنی مجبور ساخته شدند.

در آخرین مکاتبه این حزب با همه احزاب "جا"، موقعی که "جا" فعال بود، در مورد این موضوع از زبان خود اوکیان صریحاً گفته شده بود که: «بدنه ای از کار، متود و راه و روشی وجود دارد که صدر ما انکشاف داده و هنوز هم انکشاف می دهد. این بدنه کار، متود و راه و روش بخشی از بدنه جامع کار و متود و راه و روش مارکسیستی-لنینیستی-مائوئیستی است... برای کل جنبش بین المللی نیز، به یک مفهوم معین، ضروری خواهد شد که از طریق آنچه صدر ما پیش برده است و پیش می برد، گام بردارند. هدف من پذیرش درست آن بدون هیچ پرسشی نیست و نه مقدس ساختن آن به مثابه نوعی از ایدئولوژی برای کل جنبش است.» (۱۶) این در سال ۲۰۰۵ بود. حالا سه سال بعد، احزاب "جا"، بدون هیچ آگاهی

یا پیشنهاد رسمی ارائه شده برای متوجه ساختن آنها، اجباراً وادار می شوند که پاسخگوی چیزی باشند که قبلاً بصورت یکجانبه اعلام شده است. آیا می تواند هیچ چیزی بصورت اوکیانیستی، "انترناسیونالیستی" تر از این باشد؟ اعتراض آر سی پی بالای عدم پاسخ دیگران به اوامرش دقیقاً برای پنهان کردن وضعیت تمرکز گرای "حزب پدر" و متود های در حال تمرین آن است.

اجازه دهید روی اتهام آر سی پی بالای فیصله نامه های جلسه ویژه بخاطر زدن داغ رویونیوم به نظراتش برگردیم. اوکیانیسم ادعا می کند که مارکسیزم-لنینیسم-مائوئیسم دیگر یک بنیاد کافی برای جنبش مائوئیستی بین المللی نیست. اوکیانیسم اعلام می کند که چهارچوب تیوریکی فعلی م ل م به ذات خود قدیمی و منسوخ است. اوکیانیسم متکبرانه خود را در هاله یک "چهارچوب تیوریکی جدید" قرار می دهد. یقیناً صحبت در باره ساختمان بر روی همه چیزهایی که قبلاً نابود شده اند، وجود دارد، اما با یک توضیح - تداوم در این پروسه مشابه به اتخاذ تمامی آن چیزهایی که در تفکر بورژوایی پیشرفته مقدم بر مارکسیزم مثبت بوده اند، توسط مارکسیزم می باشد. (۱۷) واضح است که این نمی تواند تداوم در درون چهارچوب تیوریکی واحد م ل م باشد و تلویحاً چهارچوب جدید را به مثابه چیز کیفیتاً متفاوت از م ل م مطرح می نماید. اوکیانیسم در بیشتر موارد، اقتباس بعضی از عناصر م ل م بخاطر پوشاندن چهارچوب متفاوت آن است. در بدترین حالت خود، این یک بازی با کلمات به مفهوم گول زدن ساده دلان است.

مکرراً در مورد اوکیانیسم باید گفت که آر سی پی نه تنها خود را در بیرون از "جا" بلکه در بیرون از کل جنبش مائوئیستی بین المللی قرار داده است. این حزب لنگرگاه های ایدئولوژیکی خود را با اعلام اینکه م ل م منسوخ شده و قدیمی است و باید با اوکیانیسم عوض گردد، منحل کرده است. با توجه به این امر، اولین مسئولیت جنبش مائوئیستی انترناسیونالیستی ترسیم یک خط مرزبندی شده علیه این انحراف است. این چیزی است که فیصله نامه های جلسه ویژه انجام داده است. فیصله نامه های جلسه ویژه (درینجا به شکل ایتالیک) ماهیت موضوع را بدست گرفته است. البته "سنتزهای نوین پست م ل م باب اوکیان... باید با شرح دقیق و تیز تعقیب گردد. اما یک فیصله نامه جای مناسبی برای آن نیست. گرچه حتی بدون شرح دقیق، چگونگی قرار گرفتن نظرات آر سی پی، به مثابه بخشی از چهارچوب متفاوت از

جلسه ویژه. « برای دستیابی به این هدف باید یک پروسه ایدئولوژیکی سیاسی جروبحث پیش برده شود. به مثابه بخشی از کار تدارکی برای کنفرانس و خدمت به اهداف آن، سازماندهی یک سیمینار در مورد « جمعبندی از تجارب "جا"، " کنفرانس بین المللی مارکسیست - لنینیست ها" و سایر ابتکارات بین المللی « ضروری خواهد بود. از طریق کلیت این پروسه، نکات متفقه و اختلافات می تواند شناسایی شود و پلاتفرم پیشرفته نسبی ای می تواند بدست آید که بنیاد وحدت بین المللی نوین متبلور شده در یک تشکیلات بین المللی نوین گردد. (۲۱) بنابراین فیصله نامه های جلسه ویژه در مورد نقش تعیین کننده خط ایدئولوژیکی و سیاسی در پروسه ایجاد یک تشکیلات بین المللی مائوئیستی جدید، موضعگیری روشن دارد.

پیشنهادیه برای یک کنفرانس بین المللی واضحاً بیان می کند که: « این کنفرانس باید وظیفه ساختمان یک تشکیلات بین المللی بر پایه مارکسیزم - لنینیسم - مائوئیسم را برعهده بگیرد. » (۲۲) آر سی پی مخالفت می کند که اجرای این وظیفه « بدون مباحثه در مورد اینکه فهم آنها از محتوای م ل م چیست ... » در نظر گرفته شده است. (۲۳) احزاب "جا" مطمئناً نظرات کاملاً یکسان در مورد م ل م ندارند. اما این اختلافات در درون یک درک متحده وسیع در مورد محتوای م ل م قرار دارد. برای کسانی که هنوز روی این مواضع استوار باقی مانده اند، یک مباحثه تازه در مورد محتوای م ل م ضرورت فوری نیست. آنچه بصورت فوری مناسب و ضروری است یک دفاع مجدد تیز و قاطع از م ل م است. جلسه ویژه این وظیفه را از طریق فرق گذاشتن میان م ل م و دو انحراف انحلال طلبانه ای که آن را تهدید می کند، انجام داده است. جلسه ویژه پافشاری دارد که « برای بنا نهادن این تشکیلات بین المللی جدید ما باید با رویزیونیسم در تمام اشکال آن و به ویژه آنهایکه "جا" را بطرف بحران و فروپاشی کنونی سوق دادند، یعنی پست م ل م " سنتزهای نوین " باب اوکیان در حزب کمونیست انقلابی امریکا و خط رویزیونیستی برقرار شده توسط پاراچندا - باترای در حزب کمونیست متحده نیپال (مائوئیست) گسست نماییم. »

آر سی پی از هر گونه تذکری درین مورد اجتناب می نماید. با اینحال در بخش باقیمانده جمله نقل شده در فوق، آر سی پی جلسه ویژه را متهم به « نداشتن هول انگیز مرزبندی با خط رویزیونیستی ای که در حزب

مارکسیزم، انتقاد را با دلیل و مدرک اثبات می نماید. با آرزومندی به قرار داشتن در یک وضعیت آسیب ناپذیر به وسیله انتقاد، "معصومیت های اوکیانیزم" پیش رفته می خواهد مواضع ایدئولوژیکی امضا کنندگان جلسه ویژه را کنار بگذارد. این است چیزی که مطالبه می شود: آنها « فراخوان هایی برای تشکیل یک جنبش کمونیستی بین المللی جدید بر مبنای آن چیزی که آنها "مارکسیزم - لنینیسم - مائوئیسم" می خوانند، بدون هیچ مباحثه ای در مورد درک از محتویات م ل م و به ویژه کمبود هول انگیز مرزبندی با خط رویزیونیستی ای که از سال ۲۰۰۵ به اینطرف در حزب کمونیست متحده نیپال (مائوئیست) در فرماندهی قرار داشته است، منتشر می کنند. قابل تعجب نیست که حزب کمونیست متحده نیپال (مائوئیست) یکی از امضاکنندگان فراخوان ۲۰۱۱ بود. « برعلاوه: « در صورت دوری گزیدن از اصل کلیدی مائو که « درستی و نادرستی خط ایدئولوژیکی و سیاسی همه چیز را تعیین می نماید » و احتراز جستن از طرح جدی تمامی سوالات کلیدی در روشنی این اصل، در ادعای بر افراشتن درفش م ل م جنبه های طعنه آمیز و نادرست وجود دارد. » (۱۸) مقدمه قبلاً متهم ساخته بود که « رهبران این "ابتکار" جدید کوشش می کنند معیار "وحدت" را با یک معیار دیگرگونه، به ویژه با طرح یک درخواست دگماتیستی و پراگماتیستی اتخاذ جنگ خلق های تحت رهبری مائوئیستی به مثابه نقاط رجوع و لنگرگاه استراتژیک در ضدیت با تاکید مائو در باره درستی خط سیاسی و ایدئولوژیکی، عوض نمایند. » (۱۹)

اجازه دهید از همین موضوع شروع کنیم. آیا جلسه ویژه پیشنهاد کرده است که جنگ خلق های تحت رهبری مائوئیستی باید به عنوان نقاط رجوع و لنگرگاه استراتژیک برای تشکیل یک کنفرانس بین المللی یا برای ساختمان یک تشکیلات بین المللی اتخاذ گردد؟ نخیر. برعکس موضوع خط ایدئولوژیکی و سیاسی واضحاً در مرکز این پروسه قرار داده شده است. با نقل مجدد دعوت نامه جلسه ویژه، کاملاً روشن می گردد که این موضوع به مثابه یکی از وظایف قابل پیشبرد، پیشنهاد شده است: « تصمیم گیری در مورد برنامه ریزی و اجندای یک کنفرانس بین المللی تمام نیروهای مائوئیست، با وظیفه پیگیری وحدت اصولی و استوار ایدئولوژیکی در میان شان و تجمع مجدد در سطح بین المللی مورد حمایت قرار گرفت. » (۲۰) این است چگونگی ارائه موضوع توسط پیشنهادیه پذیرفته شده

است آن چیزی که آر سی پی درینمورد نوشته است: «... حزب کمونیست هند (م ل) (ناگزالباری) برای اینگونه طرح {پراگماتیستی} دلیل می آورد که: «این {وحدت} ضرورتاً باید هم در حصهٔ مباحث انتخاب شده و هم در حصهٔ مشمولین خود، بقدر کافی وسیع باشد تا بتواند واقعیت جنبش مائوئیستی بین المللی را بطور شایسته نمایندگی نماید. از طریق این پروسه نکات مورد توافق و اختلافات می تواند شناسایی شود و یک پلاتفرم پیشرفتهٔ مرتبط با آن بدست آید، پلاتفرمی که بنیاد تشکل مجدد قرار گیرد.» به عبارت دیگر، بیشتر از تمرکز روی خط های مرز بندی شده ای که پدیدار شده و حاد گردیده اند، ما باید اول تصمیم بگیریم که چه کسانی باید در این مباحثه شامل شوند و سپس در جستجوی پایین ترین خط سیاسی حاکم عمومی ای باشیم که بتواند این نیروها را متحد نگاه دارد.» (۲۷)

بنابراین ما کسانی هستیم که متهم به ایجاد وحدت بدون قید و شرط و رقیق کردن اصل "خط به عنوان معیار" می باشیم. آیا این حقیقت دارد؟ لطفاً مطالب گذاشته شده در پرائتز توسط آر سی پی را، که توسط ما ایتالیک شده است، به یاد داشته باشید. آیا موضع مطرح شده در سند ما، امر "وحدت" را بصورتی که اوکیانیست ها اتهام می زنند، نشان می دهد؟ اجازه دهید در حال حاضر مفهوم مناسب این موضوع را یکبار دیگر ببینیم. «از زمان پذیرش "بیانیه"، تفکر و پراتیک احزاب مائوئیست در داخل و بیرون "جا" بصورت قابل توجهی تغییر یافته است. احزاب جدیدی تاسیس گردیده اند. در این وضعیت با وجودی که "بیانیه" هنوز، در بسیاری جنبه ها، درست و مناسب است، بیشتر از این نمی تواند بنیادی باشد حتی برای یک تشکل مجدد "جا". از بنرو ضروری است یک پروسهٔ بحثی روی مسایل گوناگون ایدئولوژیک، سیاسی و تشکیلاتی را آغاز نماییم. این مباحثه هم در حصهٔ موضوعات بحثی انتخاب شده و هم در حصهٔ مشمولین خود، باید ضرورتاً بقدر کافی وسیع باشد، تا بتواند واقعیت جنبش مائوئیستی بین المللی را بطور مناسب نمایندگی کند. از طریق این پروسه نکات مورد توافق و اختلافات می تواند شناسایی شود و یک پلاتفرم پیشرفته که بتواند بنیاد تشکل مجدد قرار گیرد، بدست آید.» (۲۸)

ما در بارهٔ وسیع ساختن ضروری پروسهٔ جروبحتی در مطالب انتخاب شدهٔ قابل بحث و مشمولین نوشتیم. دلیل اینگونه موضعگیری کاملاً روشن بیان شده است:

کمونیست متحدهٔ نیپال (مائوئیست) در فرماندهی بوده است» می نماید. آر سی پی توضیح می دهد که این «قابل تعجب نیست، چونکه حزب کمونیست متحدهٔ نیپال (مائوئیست) یکی از امضا کنندگان فراخوان ۲۰۱۱ بود.» (۲۴) احتمالاً بخاطر پیش بینی کردن مخالفت با این بازی نقل کردن مطالب بطور دلخواه، آر سی پی بخاطر مطلع ساختن خواننده در پاورقی اضافه می کند که «به نظر می آید که شاید بخشی از حزب کمونیست متحدهٔ نیپال (مائوئیست) که خط باترای - پاراچندا را تقبیح می نماید، سند مشترک ۲۰۱۲ را امضا کرده باشد. بهر حال، ما هنوز از هیچ انتقاد کامل از این خط و گسست قاطع با پراتیک حزب کمونیست متحدهٔ نیپال (مائوئیست) آگاه نیستیم.» (۲۵) ظاهراً در جهان اوکیانیستی کسی می تواند بدون "مرزبندی" با چیزی آنرا "تقبیح" نماید.

تاریخ فیصله نامه های جلسهٔ ویژه، سال ۲۰۱۲ است. اما در بارهٔ سال قبلی چه باید گفت؟ شرایط پدیدار شان نام حزب کمونیست متحدهٔ نیپال (مائوئیست) به عنوان یکی از امضا کنندگان مسودهٔ اولیهٔ دعوت نامهٔ سال ۲۰۱۱ و برداشتن آن از متن نهایی قبلاً توضیح داده شد. مثال دیگر اینکه حزب کمونیست متحدهٔ نیپال (مائوئیست) در سال ۲۰۱۱ یکی از امضا کنندگان یک سند مشترک بوده است، اعلامیهٔ مشترک اول می همین سال بود. علت همان بود. اما چیزی که بیشتر قابل دقت است این است که آیا این کار باعث رقیق سازی موضع اعلامیهٔ اول می در مورد انکشافات نیپال گردیده است؟ نخیر، موضعگیری استوار و روشن بود. «ده سال جنگ خلق در نیپال، شرایط برای پیشرفت انقلاب نیپال را ایجاد کرده است. هم اکنون این انقلاب در یک تقاطع پیچیده قرار گرفته و باید علیه ضد انقلاب اجیر شده توسط دشمنان داخلی و خارجی و همچنان علیه ریفورمیست هایی که تلاش دارند آنرا از درون به تحلیل برند، مورد پشتیبانی قرار بگیرد.» (۲۶) اینکه این دشمنان داخلی و خارجی اجیر کنندهٔ ضد انقلاب و ریفورمیست ها کیانند، دقیقاً مشخص نشده اند. یک اعلامیه جای چنین کاری نیست. این کار در نوشته های احزاب صورت گرفت. مجدداً به این موضوع بر خواهیم گشت. در قدم اول اجازه دهید آزمون اتهام دگماتیسم علیه جلسهٔ ویژه توسط آر سی پی را تکمیل نماییم.

چیزی که بخاطر تقویت بیشتر این اتهام ادعایی به عمل آمده صورت گرفته است، نقل مطلبی از سند ارائه شدهٔ حزب ما به سیمینار بین المللی سال ۲۰۱۰ است. این

که نزد مائو نقش مرکزی داشت، چه می آید؟» (۳۰)

یکبار دیگر ما با وظیفه کسل کننده بی ثمر ساختن تلاش برای حقیقت جلوه دادن جعلیات اوکیانینیستی، مواجه هستیم. آنها ابتدا "اهمیت قاطع" را به "وظیفه اساسی" مبدل می نمایند و سپس «انکشاف ظرفیت آنها برای بردن یک پیام انقلابی متحده به توده های پپاخاسته» را تصحیح می نمایند. این نشان می دهد که آنها چگونه ناامیدانه تلاش می کنند که در مورد ترکیب "دو در یک" توسط جلسه ویژه استدلال نمایند. کلمه "گرد آوردن" به عنوان یک مدرک اثبات شده، مورد عیبجویی قرار می گیرد. ما مایل به تصحیح این کلمه هستیم. اما طبق دانش ما "گردآوری درک و تجربه" به معنای انکشاف خرد جمعی است. انکشاف، قرار دادن با یکدیگر نیست. این امر وقتی که در رابطه با "انکشاف ظرفیت احزاب م ل م بخاطر بردن یک پیام انقلابی متفقه به توده ها" قرار داده شود، بطور مضاعف روشن است. پروگراف بعدی عیناً پیشنهاد می کند که: «نیاز وجود دارد که برای اعمار یک تشکیلات م ل م بین المللی موثر که بتواند اجرای وظایف انقلابی را مدد نماید و صدای جمعی مائوئیست ها را به پرولتاریا و توده های مبارز برساند، گام هایی به پیش برداشته شود. بنابراین، ما باید در راه تدویر یک کنفرانس جدید احزاب و سازمان های م ل م در سراسر جهان، به پیش حرکت کنیم. این کنفرانس باید وظیفه ساختن یک تشکیلات بین المللی بر بنیاد مارکسیزم-لنینیسم-مائوئیسم را بر عهده بگیرد.» (۳۱) آر سی پی می پرسد: «بالای اصل تقدم خط سیاسی و ایدیولوژیک که نزد مائو خیلی مرکزی بود، چه اتفاق افتاده است.» خوب، همه باید درست در همینجا آماده زدودن این اغفالگران اوکیانینیست باشند.

سرانجام، در باره جنگ خلق جاری به عنوان نقاط رجوع و لنگرگاه استراتژیک. از تمام مطالبی که تا حال نقل شده، باید روشن شده باشد که این حکم به عنوان معیار برای تشکیلات بین المللی جدید مطرح نگردیده است. دید پیشنهادیه این است که: «تخریبات گلوبالزیسیون امپریالیستی، جنگ های تجاوزکارانه و بحران اقتصادی انهدام کننده سیستم امپریالیستی و فشار آن بالای پرولترها و توده های وسیع، موجی از مبارزات و خیزش ها را برانگیخته است.» اما این مبارزات و خیزی ها توسط یک نگرش علمی رهبری نمی شود. جنگ خلق های تحت رهبری مائوئیستی در مغایرت با این وضعیت

«اینگونه تشکل مجدد باید فراتر از تجمع مجدد تشکیلاتی احزاب و سازمان های شامل در "جا" باشد. ما نمی توانیم بطور ساده "جا" را، حتی با یک کمیته جدید، مجدداً فعال نماییم و آن را مثل سابق ادامه دهیم. (۲۹) این است آن چیزی که اوکیانینیست ها با نقل کردن مطالب دلخواه بد جلوه می دهند. اصرار روی اینگونه کار ریشه در این شکایت آنها دارد که: «روی خط های مرزبندی شده که پدیدار شده و تشدید گردیده اند» تمرکز صورت نگرفته است. به زبان ساده منظور آنها این است که ما نمی خواهیم م ل م را با اوکیانینیسم تعویض نماییم. خوب است، این نمی تواند تحمیل گردد. اما این چیزی نیست که کاملاً و بطور یکجانبه نادیده گرفته شود. گذشته از هر چیزی، یکی از معیارهای ایدیولوژیکی مطرح شده توسط جلسه ویژه عدم پذیرش اوکیانینیسم "سنتزهای نوین" است (دیگری عدم پذیرش رویونیسم پاراچندا-باترای است). حالا این باید حتماً به عنوان یک مرزبندی مختصر و مفید توصیف گردد.

آر سی پی بخاطر اثبات اتهام دگماتیسم نوشته است:

«اگر ما به "طرح پیشنهادی"، که درست زمان نهایی ساختن این نامه توجه ما را جلب کرد، بنگریم می بینیم که اینگونه بینش بطور روشن در آن وضاحت داده شده است: «یک موج بالقوه انقلاب پرولتری جهانی، با جنگ خلق های تحت رهبری احزاب مائوئیست به عنوان نقاط رجوع و لنگرگاه استراتژیک آن، پدیدار شده و توسعه یافته است. واقعیت بخشیدن به این پتانسیل، نهایتاً منوط به چگونگی موفقیت احزاب مارکسیست-لنینیست-مائوئیست در اجرای وظایف شان در سطح ملی و بین المللی است. گردآوردن درک و تجارب آنها و انکشاف ظرفیت آنها برای رساندن یک پیام انقلابی متحدانه به توده های پپاخاسته سراسر جهان، اهمیت قاطع دارد.» وظیفه اساسی جنبش بین المللی کمونیستی در این بینش ضعیف "گردآوری فهم و تجربه است". چه درکی باید گردآوری شود؟ چگونه تجربه ای جمع بندی می گردد؟ مثلاً "تجربه" یک حکومت تحت رهبری مائوئیستی در نیپال؟ بسی از تصورات در مورد "گردآوری فهم و تجربه" ترکیب کردن "دو در یک" است که شایسته پاراچندا و تیوری "ترکیب" وی و یک درخواست باز برای پراگماتیسم است. درینجا بر سر تقدم خط سیاسی و ایدیولوژیک،

ها باید خودشان را موافق با این جنگ خلق ها نشان دهند، در غیر آن ماهیت ضد انقلابی آنها بطور بدی افشا خواهد شد. اما بسیاری از فرضیه های اولیه اوکیانیزم، بنیاد ایدیولوژیکی رهبری کننده این مبارزات یعنی م ل م را انکار می نماید. در بهترین حالت این مبارزات می تواند به عنوان یک شهامت قهرمانانه اما نهایتا بیهوده قبول گردد. در منطق اوکیانیستی این مبارزات به یک مرحله منسوخ شده تعلق دارد و بدتر اینکه ضرورت مبارز ساختن آنها، بنام رنگ و روغن زدن شان، مورد انکار قرار می گیرد! این است دلیل واقعی اینکه چرا آر سی پی با فرمولبندی جلسه ویژه اینقدر ناراحت است. در مفکوره انحلال طلبانه کنونی آر سی پی، این جنگ خلق ها نمی توانند "نقاط رجوع یا لنگرگاه استراتژیک" باشند، دقیقا بخاطر اینکه م ل م آنها را رهبری می نماید.

ما مثال های بسیار زیاد و همه از نامه آنها را دیده ایم که وسیعا راه و روش و متودهای پذیرفته شده توسط اوکیانیزم در بحث و جدل را آشکار می سازد. مائو کمونیست ها را فراخواند که « باز و صریح باشند». اما اوکیانیزم در مانورهای نهانی و انحرافی پیش می رود. این حزب اصولی بودن در مبارزه ایدیولوژیکی را نمی پذیرد و به همه انواع نیرنگ بازی، به شمول نقل قول آوردن های دلخواه، متوسل می گردد. نظرات مخالف تحریف و مبتذل ساخته می شود. سپس کاریکاتور ساخته شده مورد حمله قرار می گیرد. این است متود ارائه کردن چیزهای پوشالی به عنوان هدف. این است یک نمونه از جعل واقعیت توسط این حزب بخاطر منطبق ساختن آن با نیازهایش، حتی موقعیکه مدعی گسست از "ابزار سازی" است. چقدر زشت است که این حزب حتی با بنیادهای بحثی خودش صادق نیست.

قضیه جنگ خلق را مورد توجه قرار دهیم. آر سی پی با ثابت قدم بودن در مواضعش روی "اوکیانیزم به عنوان بنیاد ایدیولوژیکی" باید استدلال کند که این جنگ خلق ها، درست همانگونه که در قضیه سایر مبارزات مردمی اتفاق افتاده است، بخاطر محدودیت های ایدیولوژیکی شدیداً ناکارآمد هستند. این حزب چنین کاری را بخاطر ترس از افشا شدن صریحا انجام نمی دهد. بلکه این حزب مداوما این جنگ خلق ها را با راه و روش انحلال طلبانه ای که شک و شبهه پیرامون بنیاد ایدیولوژیکی این جنبش های انقلابی بر می انگیزد، تخریب می نماید. در فرجام چنین کاری {می تواند} به امر منفرد شدن آنها از توده های انقلابی خدمت نماید. طبق عقل سلیم، این کار واضحا خنجر زدن از پشت سر است. از لحاظ علمی این کار بصورت واضحا اپورتونیزم

قرار دارد. این جنگ خلق ها نیز بخشی از موج جهانی خیزش ها هستند. اما برخلاف خیزش های دیگر، این خیزش ها به یک طریقه متمرکز و در پراتیک، راه بیرون رفت از دهشت نظام امپریالیستی، مسیر به سوی کمونیزم را نشان می دهد. آنها با قدرت شگرف نیاز به رهبری پرولتری، پیشاهنگ مائوئیستی و ایدیولوژی رهبری کننده م ل م را به پیش سوق می دهند. به همین جهت فیصله نامه های جلسه ویژه، این جنگ خلق های تحت رهبری احزاب مائوئیستی را به عنوان « نقاط رجوع و لنگرگاه استراتژیک » پشتیبانی می نماید. این است نقشی که جنگ خلق ها در وضعیت کنونی جهان بصورت عینی بازی می نماید. این است نقش آنها در مطابقت با زمینه یک موج جدید پتانسیل انقلاب پرولتری جهانی ای که ایجاد شده و سر برآورده است.

اوکیانیست ها مکررا مواضع جلسه ویژه را تحریف کرده و متهم به تعویض نقش مرکزی خط ایدیولوژیکی و سیاسی با جنگ خلق به عنوان معیار وحدت می نمایند. برای متبلور ساختن این اتهام، آنها در باره یک گرایش در درون "جا" که می گوید: « "جا" باید مشمولین جدید را نه بر اساس مواضع سیاسی و ایدیولوژیکی جامع این تشکلات بلکه ترجیحا بر این اساس که آنها مبارزات مسلحانه تحت درفش مائوئیزم را موفقانه پیش می برند، بدون یک مباحثه واقعی در مورد محتوای آن مبارزات، با خود متحد نماید. » (۳۲) احزاب جنبش انقلابی انترناسیونالیستی که در قدم اول توسط جنگ خلق در پیرو و سپس جنگ خلق در نیپال، بطور شایانی پشتیبانی شده و به پیش سوق داده شدند، یک درک عمومی و مشترک از محتوای جنگ خلق را پروراندند. اما این هیچ معنا و مفهوم خاصی نمی دهد. با اینحال اولین بار است که ما در باره نظری می شنویم که مواضع سیاسی و ایدیولوژیکی جامع را رد می کند و خواست اتحاد با احزاب جدیدی را که صرفا مبارزه مسلحانه تحت درفشی از مائوئیزم را پیش می برند، مطرح می نماید. ما هیچگاه چنین چیزی در مواضع هیچ حزب "جا" ندیده ایم. بهر حال، اجازه دهید این موضوع را بحال خودش بگذاریم. درینجا چیز معنا دار تری وجود دارد. نامه آر سی پی به نحو زیرکانه ای از توضیح مواضع خود در باره جنگ خلق های جاری طفره می رود. در حقیقت، این کار بطور صریح یکی از دلایلی است که چرا آر سی پی مداوما فرمولبندی جلسه وسیع یعنی « نقطه رجوع و لنگرگاه استراتژیک » را منحصرأ به عنوان معیار پراگماتیستی مطرح می نماید. اوکیانیست

راست مسلط بر آر سی پی را افشا می سازد.

ما عین راه و روش را در موضوع "جا" دیدیم. وقتی که آر سی پی به این موضع رسید که بنیاد ایدیولوژیکی م ل م "جا" قدیمی است و نیاز است که با اوکیانیزم تعویض گردد، وظیفه داشت که آنرا برای احزاب "جا" ارائه نماید. این حزب باید برای انحلال "جا" مباحثه می کرد و کنفرانس جدیدی را برای بازسازی آن (یا ایجاد چیز دیگری) طبق بنیاد پیشنهادی خود مطالبه می کرد. یا اگر حس می کرد که این کار نباید به زودی صورت بگیرد، آنگاه باید درینمورد جرو بحث می کرد. این بحث از موضع واقعی این حزب که بدون اوکیانیزم هیچ چیز دارای قابلیت حیات پدیدار نخواهد شد ناشی می شود. این صرفاً چیزی نیست که در پیوند با تقوای یک عضو "جا" یا یکی از احزاب دارای مسئولیت ویژه، قرار داشته باشد.

ما دیدیم چه واقع شد. موضع واقعی این حزب (اوکیانیزم بجای م ل م) پنهان نگه داشته شد و عکس همان قضیه ارائه داده شد. درین ضمن مسایل "جنبش مردمی پیرو" و نیپال به عنوان ابزار مورد استعمال برای تخریب "جا" و بالا بردن اوکیانیزم، پیگیری شد. وقتی این کار با مقاومت مواجه گردید، "جا" به آهستگی غیر فعال ساخته شد. (حرکت های انحلال طلبانه پاراچندا و باترای این کار را تکمیل نمود). فقط پس ازین است که، به دنبال اجتناب از مبارزه داخلی در صفوف "جا"، اوکیانیست ها بصورت باز مبادرت به در دست گرفتن درفش انحلال طلبانه خود کردند. آنها اکنون با مبارزه مصممانه رسمی به راه انداخته شده توسط جلسه ویژه برای متشکل ساختن مجدد "جا" بر اساس م ل م، مواجه اند. این مبارزه آنها را جبراً وادار می سازد که واضحاً اعلام نمایند: «نه ممکن و نه مطلوب است که به سادگی عقربه ساعت به عقب برگردانده شود و کوشش گردد که "جا" یا تشکیلات بین المللی دیگری بر پایه معیار های سابق باز سازی گردد.» (۳۴)

هنگامی که در باره موضوع راه و روش صحبت می کنیم، ما باید کاریکاتور ساخته شده جعلی دیگری توسط آر سی پی را مورد توجه قرار دهیم. آر سی پی می نویسد: «در درون "جا" یک درک انحرافی و پراگماتیستی از رابطه میان پراتیک و حقیقت نیز وجود داشت که طبق آن هر پیشروی در پراتیک بصورت اتوماتیک به پیشروی های تیوریک ترجمه می شد یا درستی و نادرستی قضایای تیوریک توسط موفقیت های واقعی یا فرضی تعیین می گردید.» (۳۵) بدین مفهوم که این گرایش علیه نیاز به انکشاف تیوری مقاومت می کند.

این بینش در باره "پیشروی اتوماتیک" برای ما تازه و حتی بیگانه است. از مبارزه علیه این گرایش هیچگاه در اجتماعات عمومی یا گزارشات "جا" ذکری به عمل نیامده است. اما در نامه، فرمولبندی دقیق حمله اوکیانیزم بر دیالکتیک تیوری و پراتیک (بازبینی و پیشرفت بیشتر تیوری از طریق پراتیک و تعمیق پراتیک از طریق درون بینی های تیوریک جدید) کاملاً قابل انتظار است. مائوتسه دون صریحاً تشریح می کند که چرا «تنها پراتیک اجتماعی می تواند معیار حقیقت باشد.» (۳۶) وی همچنان این معیار را به طریق ذیل توصیف می نماید: «در مبارزه اجتماعی شکست نیروهایی که طبقه پیشرفته را نمایندگی می کنند بخاطر نادرستی ایده های آنها نیست، بلکه به این خاطر است که در توازن نیرو در مبارزه، آنها به اندازه نیروهای ارتجاعی قدرتمند نبوده اند. به همین خاطر آنها موقتاً شکست می خورند، اما دیر یا زود برای پیروزی آماده می شوند.» (۳۷) ازینجا است که تیوری یا خط شاید همیشه موفق نباشد و در پراتیک بلاواسطه مورد بازبینی قرار بگیرد. اما این امر نقش پراتیک اجتماعی را به عنوان "معیار حقیقت" حذف نمی کند. همانگونه که مائو گفت، نیروهای نماینده طبقه پیشرو آماده کسب پیروزی می شوند. این امر مبتنی بر درستی ایده های آنها و مطابقت آنها با واقعیت است. این است تصریح دیالکتیک تیوری و پراتیک. آر سی پی موضع مائو را، برای آرایش حمله بر هر کسی که اصرار دارد: «درستی و نادرستی قضایای تیوریک توسط پراتیک اجتماعی تعیین می شود»، مبتذل می سازد. واضحاً کافی است. اوکیانیزم این استدلال را بخاطر گریز از بر عهده گرفتن بار اثبات مواضعش از طریق پراتیک نیاز دارد. اما این تنها دلیل نبوده است. این یک ابزار ضروری در تقلای خزیدن اوکیانیزم در درون "جا" از طریق تراشیدن بنیاد های ایدیولوژیکی آن بود. بخاطر پوشاندن مقاصد اصلی اش، آر سی پی کارش را از طریق بالا کشیدن موضوع "تکامل تیوری" یعنی چیزی که وسیعاً در درون "جا" مورد قبول بود، شروع کرد. سپس این کار با تقابل ایجاد کردن میان وظایف تیوریک و پراتیک ادامه داده شد. توام با این، ظرفیت م ل م به عنوان رهنمای ایدیولوژیکی، حتی برای پراتیک فوری، مورد سوال قرار گرفت. به این ترتیب زمینه برای به میدان آوردن اوکیانیزم آماده گردید.

ما روی طرح و متوذهای اوکیانیزم بر خواهیم گشت. برای فعلاً اجازه دهید روی ادعاهای آن در مورد رهنمای ایدیولوژیکی بودن مرحله جدید مبارزه برای کمونیزم صحبت نماییم.

مراحل دلبخواهی اوکیانیزم

تیوریکتی و پراتیکی جنبش کمونیستی بین المللی را می طلبید. این همه توسط مائوئیست ها و بیشتر توسط اعضای اصلی "جا" درک گردید. بسیاری از این احزاب (و بعضی از احزاب در بیرون از "جا") مطابق به ظرفیت ها و شرایط کار شان، به درجات مختلف، به این وظیفه توجه کرده اند. آنها همچنان به این کار ادامه می دهند. تلاش های آنها و فراست های حاصله از آن تلاش ها به روشنی در شمولیت آنها در اجتماعات عمومی و نوشتجات مختلف دیده شده است. این وظیفه جمع بندی از زوایای مختلف مطرح گردیده و می گردد. این وظیفه هنوز ناتمام است. سنتز درس های تقطیر شده باقیمانده است. حتی با وجود آن آر سی پی پس از سال ۱۹۹۰ پیشنهاد داشت که عقبگرد سوسیالیزم در چین دلالت بر اختتام یک مرحله دارد. این پیشنهاد، جز به یک طریقه مجازی، مورد قبول نبوده است، دلیل آن ساده بوده است. این پیشنهاد برای فراهم آوری قناعت مبتنی بر مطالبات علمی مارکسیزم بسیار مبهم بوده است.

اگر عقبگرد سوسیالیزم آن گونه که در احیای سرمایه داری در اتحاد شوروی و چین دیده شد، معیار تقسیم مراحل باشد، چرا باید تمام دوران شروع شده از مانیفیست کمونیست (یا انترناسیونال اول آنگونه که اوکیان بار اول در سال ۱۹۹۰ بیان داشت) تا زمان عقبگرد در چین یک مرحله واحد در نظر گرفته شود؟ با این معیار بیشتر منطقی خواهد بود که از دوران شروع شده از انقلاب اکتوبر تا عقبگرد در چین به عنوان یک مرحله صحبت گردد. برعکس دوران مقدم بر آن، که به طرف عقب تا زمان مانیفیست کمونیست امتداد می یابد، این دوران موجودیت جوامع سوسیالیستی با ثبات منسوب بخود و انهدام آن ها را دید. آنگاه چرا کل تاریخ جنبش کمونیستی را به سه مرحله تقسیم نکنیم؟ مرحله اول از مانیفیست کمونیست تا شکست کمون پاریس در ۱۸۷۱. مرحله دوم از تشکیل انترناسیونال دوم تا فروپاشی آن در سال ۱۹۱۴. (این مرحله برای جنبش کمونیستی بین المللی ویژگی های خود را، به شمول استقرار مارکسیزم در میان جنبش پرولتری و رشد احزاب توده یی، دارا بود). بالاخره مرحله سوم از زمان استقرار اولین دولت سوسیالیستی در عصر امپریالیزم تا زمان عقبگرد در سال ۱۹۷۶ که وضعیت عدم موجودیت دولت سوسیالیستی را به وجود آورد. می توان این مرحله را نیز دو قسمت نمود: مرحله اول با احیای سرمایه داری در شوروی که به موجودیت اردوگاه سوسیالیستی خاتمه بخشید، پایان می یابد. اگر رویداد

اوکیانیزم ادعا دارد که یک مرحله از انقلاب کمونیستی به پایان رسیده است. همچنان به این مرحله به عنوان مرحله اول اشاره می شود. اوکیانیزم خود را به عنوان چهارچوب تیوریکتی برای یک مرحله نوین، مرحله دوم، ارائه می نماید. (۳۹) درینمورد میان اوکیانیزم ها توافق وجود دارد. اما به نظر می آید بر سر اینکه قصد شان از "مرحله" دقیقاً چه چیزی است، میان هم اختلاف دارند. آر سی پی امریکا و سازمان کمونیست انقلابی مکسیکو اصرار دارند که صحبت آنها در مورد "مراحل" به مفهوم مراحل تکامل ایدئولوژی کمونیستی یا عصر نیست. اما حزب کمونیست ایران (م ل م) نظر متفاوتی دارد. این حزب می گوید که بحران در جنبش کمونیستی که یک چهارچوب تیوریکتی نوین را ایجاد می نماید «نشانه روشن اختتام یک عصر و آغاز یک عصر دیگر است.» (۴۰) ما باید برای تفسیر و تشریح بیشتر این مطلب انتظار بکشیم. برای فعلا اجازه دهید یادآوری نمایم که این موضوع معانی بزرگی در بر دارد. (۴۱)

استدلال برای تعیین حدود این مراحل چیست؟ شکست سوسیالیزم. «با واژگون شدن سوسیالیزم در چین بعد از سال ۱۹۷۶، بعد از گذشت دو دهه از واژگونی سوسیالیزم در شوروی در دهه ۱۹۵۰، موج اول انقلابات سوسیالیستی خاتمه یافت و امروز جهان بدون دولت های سوسیالیستی باقی مانده است.» (۴۲) بدون شک، با کودتای سرمایه دارانه سال ۱۹۷۶ و تحمل شکست در چین و خیانت حزب کار آلبانیه، وضعیت کیفیتا جدیدی در جنبش کمونیستی بین المللی به وجود آمد. این وضعیت به یک معنای معین، عقبگرد به دوران قبل از انقلاب اکتوبر بود. اما تنها به یک معنای محدود. حالا جنبش کمونیستی بین المللی با درس های انقلاب فرهنگی پرولتاریایی عظیم و ارتقای ایدئولوژیکی به مارکسیزم-لنینیزم-مائوئیزم غنا یافته بود. وضعیت عینی تذکر یافته توسط مائو باقی ماند: «امپریالیزم شرایط را برای نابودی خودش آماده می نماید. این شرایط عبارت است از بیداری توده های عظیم مردم در مستعمرات و نیمه مستعمرات و در خود کشورهای امپریالیستی. امپریالیزم توده های عظیم مردم در سراسر جهان را با فشار به طرف عصر تاریخی مبارزه عظیم برای برانداختن امپریالیزم سوق داده است. امپریالیزم شرایط مادی و همچنان معنوی برای مبارزه توده های عظیم مردم را فراهم کرده است.» (۴۳) در عین حال عقبگرد انکارناپذیر بود. عقبگرد، جمع بندی از تجارب ساختمان سوسیالیزم و مطالعه، آزمایش و انتقاد مجدد تمام ارثیه

آن نباشد، می تواند به عنوان یک نظریه پردازی سطحی تریخیس یابد. آنها بصورت دلبخواهی پروسه انقلاب کمونیستی را به مراحل مختلف پارچه پارچه می کنند تا که م ل م بتواند فقط به عنوان چهارچوب تیوریکی محدود یکی از آنها، مرحله به اصطلاح اول، به تصویر کشیده شود. این کار بخاطری صورت می گیرد که دلیلی برای اینکه یک مرحله جدید به یک چهارچوب تیوریکی جدید نیاز دارد، فراهم گردد. مرحله بندی اوکیانیزم وسیله ای است که توسط آن مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم صرفاً به عنوان یک چیز کهنه مورد تصدیق قرار بگیرد. این کار خدمات بزرگ مبارزات انقلابی کمونیستی، به شمول جنگ خلق ها، در جهان بعد از ۱۹۷۶ را نیز منحل می نماید. (۴۷)

سرنگونی کمون پاریس و احیای سرمایه داری در کشورهای سوسیالیستی همه شکست های متحمل شده توسط پرولتاریا بوده اند. در عین حال هر یکی از آنها از لحاظ اهمیت و مفهوم خود برای مسیر آینده انقلاب جهانی، منحصر به فرد بوده است. به ویژه عقبگردها در اتحاد شوروی و چین نسبت به سایرین دارای اهمیت بسیار بزرگتر کیفی بوده اند. انقلاب شوروی نوید پیروزی نهایی در ساختمان یک جامعه سوسیالیستی را داده بود. به نظر می رسد که انقلاب چین، در اصل از طریق انقلاب فرهنگی، جواب های مشکلات به میان آمده از تجربه ساختمان سوسیالیزم و احیای سرمایه داری در شوروی را فراهم کرده است. بنابراین هر دوی این عقبگرد اهمیت بیشتر داشته اند. با اهمیت تر از همه درس های مبارزه طبقاتی تحت دیکتاتوری پرولتاریا در چین، به شمول ساختمان سوسیالیزم و شکست آن، از هر جهت اهمیت کیفی متفاوتی داشته است. پیچیدگی عظیم این مبارزه طبقاتی و ابعاد و معانی گوناگون آن در خصوصیات اصلی اش، برای اولین بار در تاریخ جنبش کمونیستی بین المللی از طریق آموزش های مائوتسه دون، آشکار شده و فهمیده شد. رفعت این تیوری و پراتیک در مائوئیزم، این لبه برنده م ل م متمرکز است. مائوئیزم کمونیست ها را مسلح می سازد که تمامی کوشش های تا کنونی کمونیستی و تیوری و پراتیک آن را مجدداً آزمایش و ارزیابی نماید. مائوئیزم کلام نهایی نیست. اما اساس، نقطه رجوع و سرآغاز برای این وظیفه ناتمام پیشرونده هست. مشکل اوکیانیزم صرفاً این نیست که کوشش دارد تا این اساس را غصب نموده و مورد تکذیب قرار دهد. اوکیانیزم در جنبه های مهم، ایدیولوژی جنبش کمونیستی بین المللی را از بینش های پیشرفته و تصحیحات بدست آمده از طریق مائوئیزم، به عقب می کشد. حالا می خواهیم بعضی از این جنبه ها را به تفصیل مورد آزمایش قرار دهیم. اجازه دهید از همان سوال خود ایدیولوژی، از م ل م، شروع کنیم.

های تعیین کننده پیروزی / شکست و پیشروی / عقبگرد در انقلاب جهانی به عنوان معیار تقسیم به مراحل در نظر گرفته شود، هر یکی از طرحات فوق واجد شرایط خواهد بود. هر یکی از آنها، هم در پیشروی و هم در عقبگرد، حقیقتاً طنین آغاز فصل جدیدی در انکشافات جهان بوده است.

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان تقسیم بندی دلبخواهی مراحل توسط آر سی پی را کاملاً و بخوبی افشا کرده است. (۴۴) بنابراین ما می خواهیم دفاع ارائه شده توسط اوکیانیزم ها را مورد بررسی قرار دهیم. سازمان کمونیست انقلابی مکزیکو مطالبه دارد که: « آیا این درست است یا نه که شکست موقتی فوق الذکر سوسیالیزم، از یک تحول عمیق و کیفی در پروسه انقلاب کمونیستی که یک مرحله را درین پروسه از مرحله دیگر جدا می نماید، نمایندگی می نماید؟ حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان از جوابگویی به این سوال اجتناب می نماید. » (۴۵) این واقعا خنده آور است. کی درینجا اجتناب می نماید؟ آیا درینجا چنین فرض نشده است که اوکیانیزم ها در حال توضیح هستند که چرا امر متذکره نشاندهنده یک مرحله واحد است؟ هیچ کسی در مورد این مسئله که کودتای سرمایه دارانه در چین باعث یک تغییر کیفی گردید، مخالف نیست. اما چگونه این امر ضرورتاً دلالت بر این دارد که همه چیزهایی که قبلاً گذشته یک مرحله واحد را تشکیل می دهد؟ یگانه توضیح داده شده توسط سازمان کمونیست انقلابی مکزیکو این است که: « چیزی که در واقعیت اتفاق افتاده این است که از مدت بیشتر از سه دهه به اینطرف کشورهای سوسیالیستی یا اترناسیونال کمونیستی وجود ندارند. صحبت در باره پیروزی های گذشته نمی تواند به این سوال که آیا این عقبگرد بزرگ از اختتام یک مرحله نمایندگی می کند یا نه، جواب بگوید. » (۴۶) پس حالا این شکست بزرگ متبلور شده در "عدم موجودیت یک کشور سوسیالیستی در "بیشتر از سه دهه" است که نشانه یک مرحله می باشد. اما آنگونه که حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان متذکر می شود، یک مدت طولانی تر، دقیقاً ۴۶ سال، میان شکست کمون پاریس و پیروزی انقلاب روسیه سپری شده بود و این زمانی بدون یک انقلاب پرولتری بوده است. در مقایسه با این وضع، زمان بعد از عقبگرد در چین با جنگ خلق ها و مبارزات انقلابی در حال جنب و جوش بوده است. درین زمان، علیرغم فراز و نشیب ها، مبارزات انقلابی تحت رهبری احزاب مائوئیست یک خصوصیت پایدار بوده است. این مبارزات انقلابی همچنان ادامه دارد.

مرحله بندی اوکیانیزم ها، اگر بخاطر مفاهیم مهملک

نادرست ارائه کردن مائو

چیزی است که امروز سنتزهای م ل م را ممکن می سازد، موقعیت مائوئیسم به مثابه لبه برنده را انکار می نماید. بدینگونه پایه انحلال خود م ل م فراهم می گردد. این چیزی است که پیش ازین در استدالات آن مقاله دیده شده است.

دو مسئله به عنوان دلیل برای اثبات لنینیسم به عنوان حلقه کلیدی توسط اوکیان ارائه می شود. یکی از این دو مسئله مربوط به ناسیونالیسم است که بعدا به آن خواهیم پرداخت. مسئله دیگر حزب است. اوکیان برای اثبات اظهاریه خود درین باره می نویسد: « به اصطلاح "مائوئیست ها" و مدعیان "مائوئیسم"، کسانی که فکر می کنند که بخاطر تجربه انقلاب فرهنگی در چین اصل اساسی حزب لنینیست یعنی سانترالیسم دموکراتیک و غیره لغو شده و اصل اساسی بهتری جای آن را گرفته است... » (۵۲) ولی چگونه می توان به عنوان واقعیت زمینی تحریفات ساخته شده توسط به اصطلاح مائوئیست ها را در رابطه با بعضی از کمبودات در مائوئیسم که لنینیسم به عنوان حلقه کلیدی را تأیید می نماید، نشان داد؟ در حقیقت هیچ توضیحی غیر از ادعا وجود ندارد. و در این شیفتگی وانمود شده به لنینیسم، پیشرفت حقیقی در مفهوم حزب لنینی توسط مائوتسه دون است که درست امروز می توان مفهوم یک حزب مائوئیست را مورد پذیرش قرار داد. (۵۳) این نشان می دهد که چگونه اوکیانیزم پیشرفت ایدیولوژیکی بدست آمده توسط م ل م را رقیق می نماید.

شاید بعضی ها اعتراض نمایند که نوشته های اوکیان درباره حزب در برگیرنده نقل قول های بیشتری از مائوتسه دون نسبت به نقل قول های لنین است. یا روی این نکته انگشت گذاشته شود که اساسنامه آر سی پی حتی بعضی از گفته های مائو در باره حزب را تکرار کرده است. ما محاسبه نکرده ایم، اما نزاعی وجود ندارد. ما در نوشته های آر سی پی و صدرش نقل قول های بسیاری از مائوتسه دون را می بینیم. اما آیا این مائویی طبق درک و فهم مائوئیستی است؟ یا این مائویی طبق درک و فهم خود انگارانه لنینیستی است؟ کسی نمی تواند از پرداختن به این سوال تحت عنوان اینکه م ل م یک کلیت بهم پیوسته است، طفره رود. بلی، م ل م یک کلیت بهم پیوسته است. تداوم از مارکس به لنین و از لنین به مائوتسه دون وجود دارد (و این شامل خدمات انگلس و استالین نیز می گردد). اما درک و فهم از این ایدیولوژی در هر یک از مراحل عین

در داخل تجمعات عمومی "جا"، ما همیشه جهتگیری ایدیولوژیکی نادرست مبتنی بر فرمولبندی "لنینیسم به مثابه پل" آر سی پی را که ابتدا در یک مقاله نوشته شده توسط اوکیان ارائه شده است، مورد انتقاد قرار داده ایم. (۴۸) این است آن چیزی که وی نوشته بود: «... در وضعیت امروزی لنینیسم حلقه کلیدی در تأیید و بکار بستن مارکسیسم - لنینیسم - اندیشه مائوتسه دون است. اگر قدری تحریک آمیز مطرح گردد، مارکسیسم بدون لنینیسم سوسیال شوونیسم و سوسیال دموکراسی اروپا محور است. مائوئیسم بدون لنینیسم ناسیونالیسم (و همچنان در زمینه های معینی سوسیال شوونیسم) و دموکراسی بورژوایی است. » «... لنینیسم... چیزی که امروز به مثابه حلقه کلیدی در اتخاذ خصلت عمومی فراگیر مارکسیسم - لنینیسم - اندیشه مائوتسه دون و سنتزها به مثابه علم انقلاب و ایدیولوژی انقلابی پرولتاریا حلقه کلیدی است، دقیقا پلی میان مارکسیسم و اندیشه مائوتسه دون است. » (۴۹)

وقتی که م ل م یک مفهوم بهم پیوسته کامل است، هر کسی می تواند راجع به ترکیبات مختلفی فکر کند - مارکسیسم بدون لنینیسم یا مائوئیسم بدون مارکسیسم و غیره - و آنها را بخاطر تبارزات این یا آن انحراف مورد حمله قرار دهد. هر کسی به درستی می تواند استدلال نماید که بدون متمم بودن و مسبوق بودن با بینش های این یکی یا آن یکی، هر کدام آنها می تواند ناتکمیل باشد. اما موضوع حتی مهم تر تکامل کیفی این ایدیولوژی و رفعت های بدست آمده آن است. زیرا یکبار که جهش صورت گرفت آنگاه این جهش به نقطه تفوق مبدل می گردد. (۵۰) این جهش از گسست و سنتزها حاصل می شود. این گسست ها و سنتزها به ایدیولوژی مارکسیستی توان تداوم اساسی و تداوم خصلت فراگیری کامل آن را می بخشد. بطور مثال جامعیت و عمق در جهان بینی ممکنه امروزی توسط م ل م دقیقا از طریق گسست و سنتزهای حاصله توسط مائوئیسم حاصل شده است. چارومازومدار این حقیقت را به طریقه متمرکزی ارائه داده و نوشت: « امروز وقتی که ما اندیشه های درخشان صدرمائوتسه دون، این بالاترین مرحله تکامل مارکسیسم - لنینیسم برای رهنمایی خود را حاصل کرده ایم، برای ما ضروری است که همه چیز را در پرتو اندیشه مائوتسه دون از نو مورد قضاوت قرار دهیم و یک راه کاملا جدید برای پیشروی اعمار نماییم. (۵۱)

مطالبه اوکیان در اتخاذ لنینیسم به مثابه حلقه کلیدی در تأیید و بکار بستن م ل م، درک او مبنی بر اینکه لنینیسم

از کیش شخصیت در زمان انترناسیونال، در زمان حرکت های متعدد سرچشمه گرفته از کشورهای مختلف برای پذیرش شایستگی عمومی، اینگونه بود که من هیچگاه کسی از آنها را اجازه ندادم که به قلمرو عمومی وارد شود و نه به آنها جواب دادم و این بیزاری خود را در یک موقعیت سرزنش کننده حفظ کردم. وقتی انگلس و من در ابتدا به تشکیلات مخفی "مجمع کمونیستی" پیوستیم، ما این کار را صرفاً در وضعیتی انجام دادیم که همه چیز برای یک باور خرافاتی در حذف اتوریته از حاکمیت مساعد بود. « (۵۵)

در درون "جا، این مرض بطور فراوان در حزب کمونیست پیرو و آر سی پی نمایان بوده است. اعضای حزب کمونیست پیرو بطور قسم خورده ای از صدر شان تابعیت و فرمانبری داشته اند. آر سی پی انتقاد از این وضعیت را مورد استفاده قرار داد، اما این حزب فعلاً از اعضایش "وفاداری به رهبری" را طلب می نماید! این راه نادرست جسمیت بخشیدن به رهبری است، چیزی که بطور اجتناب ناپذیر تلاش برای پرورش کیش شخصیت را به وجود می آورد و صورت حسابی را تولید می کند که باعث ارتقای آن می گردد. در ایام اخیر، این یک سیمای کم و بیش پایدار نوشته های اوکیانیست ها بوده است. نامه آر سی پی به ما می گوید: « کارهای باب اوکیان در این پروسه { هدایت بسوی تشکیل "جا}، بخصوص در فرمولبندی یک انتقاد نافذ از کودتاگران رویزیونیست در چین (موازی با ابهامات سنتریستی آنها)، سیستماتیزه ساختن، عمومیت بخشیدن و دفاع از خدمات مائوتسه دون به علم کمونیسم انقلابی، تعیین کننده و مرکزی بوده است. « بیشتر از این نیز گفته شده است. آیا این حقیقت دارد؟ کودتا در چین و خیانت حزب البانیایی باعث براه افتادن مبارزه آیدولوژیکی گسترده علیه رویزیونیسم تین - هوا و دگمارویزیونیسم انورخوجه گردید. این مبارزه به پیش گامی معدودی از احزاب، سازمان ها و شخصیت هایی که ایستادگی قاطع بالای م ل م داشتند، براه افتاد و پیش رفت. آر سی پی تحت رهبری صدر خود یکی از میان آنها بود. مبارزه خطی در آر سی پی، انتشار مجدد متون مبارزه خطی در حزب کمونیست چین و نوشته های اوکیان در این وحله خدمات مهمی به مبارزه بین المللی بوده است. آر سی پی به عنوان یکی از مبتکرین کنفرانس احزاب و سازمان های مارکسیست - لنینیست و با پیشبرد تلاش های بزرگ جلب پشتیبانی برای این کنفرانس، نقش قابل توجه بازی نمود.

اما توصیف نقش باب اوکیان به عنوان نقش "قاطع و مرکزی"، یک دروغ بزرگ و زیان رسانی عظیم به جنبش

چیز نیست. مفهوم حزب در زمان های مارکس، لنین و مائو عین چیز نبوده است. در حقیقت، صحبت از حزب لنینی بدون جذب کردن پیشرفت حاصله توسط مائو، به شمول تصحیحات وی از بعضی خبط هایی که در آن خزید، باعث عقبگرد خواهد شد. به همین دلیل است که ما امروز باید از حزب مائوئیستی صحبت نماییم. امروز حلقه کلیدی مائوئیسم است نه لنینیسم، نه تنها صرفاً در مورد حزب بلکه در تمامی جنبه های تیوری و پراتیک کمونیستی. این امر توسط کسانی که قاطعانه مائوئیسم را به چنگ بگیرند، می تواند به رسمیت شناخته شود. کسانی که اصرار می ورزند که لنینیسم پایه سنتزها و حلقه کلیدی را می سازد، قادر نیستند این حقیقت را به چنگ بگیرند، تفاوتی نمی کند که تمایل ذهنی آنها چیست.

ما قبلاً پیرامون "نمایان شدن شیفتگی به لنینیسم" در آر سی پی نوشتیم. خوب، این بخاطر بعضی از جنبه های مفهوم حزب که کاملاً همراه با خبط های بعدی از طریق استالین بوده است تا نظرات لنین، اتخاذ گردیده است. کیش شخصیت رهبری که در طی سال ها به طور مداوم توسط آر سی پی پرورانه شده است، یک قضیه قابل اشاره است. ضرورت عاجل رهبران مقتدر و با اتوریته حزب یکسره از کیش شخصیت متفاوت است. ما بخوبی می دانیم که لنین با پروراندن چنین کیشی کاملاً مخالف بود. این امر به وسیله استالین شروع شد و تا حد مضحکی اتخاذ گردید. مائوتسه دون در حالی که بعضی از جنبه های این امر را تصحیح نمود، با این سنت پذیرفته شده توسط کمینترن بطور همه جانبه گسست ننمود. « کیش شخصیت هیچگاهی در مارکسیسم نمی تواند مورد تصدیق قرار بگیرد. اما مائو بجای رد کامل اینها، خود را در انتقاد از تبارزات افراطی آن محدود نگه داشت. گرچه تصدیق چنین محدودیتی با تقاضاهای وضعیت پیچیده مبارزه طبقاتی در چین قابل جستجو است، اما در ذات خود اصلاً غیر قابل قبول است. مسئله، تداوم پرستش شخصیت یا حتی سزاوار دانستن کسی برای پرستش نیست. پروراندن اینگونه کیش شخصیت به مفهوم آگاهی خطاناپذیر یک شخص، یک رهبری و بصورت غیر مستقیم شخصیت و رهبری حزب مربوطه، چیزی است که در مفهوم حزب مائوئیستی مورد تردید قرار دارد، اما در توصیف حزب کمونیست چین از شخصیت و رهبری "همیشه صحیح" دیده می شود. مثال های کنونی احزاب مائوئیست در تصدیق کیش رهبری شان از طریق استناد به مائو، توجه را به نیازمندی برای دستیابی به وضاحت در این موضوع جلب می نماید. « (۵۴) بهتر خواهد بود که گفته های مارکس را درینمورد متذکر شویم: «بیزاری من

وقتی شما یکبار تصمیم گرفتید که باید یک رهبر مقدس داشته باشید، سپس تاریخی از درستی مطلق به یک ضرورت مبدل می‌گردد. خلاف حقیقت گویی‌های سیاسی باید جعل گردند و ترویج گردند. آر سی پی اخیراً تصمیم گرفته است که «فرهنگ قدردانی، ترویج و عامه پسند ساختن رهبری، بدنه‌ای از کار و متود و شیوه باب اوکیان، یکی از وظایف عمده حزب است.» از آن زمان به بعد پرورش کیش شخصیت تا حد ابتدال آن پیش برده شده و همینطور در نشرات آنها به کثرت دیده می‌شود.

کل این فقره ما را برای تعیین و درک نقصان همیشگی در دیدگاه ایدیولوژیکی آر سی پی، در موقعیت بهتری قرار می‌دهد. این دیدگاه خدمات مائوتسه دون در عرصه‌های مختلف را آموزش می‌دهد و تطبیق می‌نماید. اما هرگز نمی‌تواند جهش برای به چنگ گرفتن آن را به عنوان یک قله برتر و یک رفعت نوین، انجام دهد. همانگونه که قبلاً یادآوری گردید، این دیدگاه دارای چیزهای درست بسیاری است اما اساساً بر یک استقامت نادرست ایدیولوژیکی استوار است، نادرستی‌ای که در فرمولبندی اوکیانی «لنینیزم به عنوان پل و به عنوان حلقه کلیدی» تبلور یافته است. این عنصری است که هم در نهایت کرکتر مائوتیستی آن را منحل می‌نماید و هم مقدار معینی از عقب ماندگی ایدیولوژیکی در هسته آن را در یک غشای محافظتی قرار می‌دهد. در طی سال‌ها، این جنبه منفی رشد کرده و سراسر آر سی پی را در بر گرفته است.

موقعی که آر سی پی م ل م را پذیرفت، فرصتی برای گسست برایش فراهم گردید. اما چنگ زنی نوین به مائوتیسم هرگز برای بررسی درک قبلی مورد استفاده قرار نگرفت. موضعگیری نادرست قبلی یعنی «لنینیزم به عنوان پل» هرگز درست نشد. این موضعگیری صرفاً از انتشار باز ماند. در زمان جلسه گسترده «جا» که م ل م پذیرفته شد، این مسئله توضیح شد که این موضعگیری محض یک شعار «تاکتیکی»، مربوط به مقطع ویژه مطرح شدن این شعار، نبوده است. اما در اوایل نیمه ۲۰۰۰ این مسئله دوباره مورد ادخال قرار رفت. به تعقیب کودتای اوکیانیزم این موضع توسط مولف به عنوان یک مسئله قاطع اعلام گردید. نامه آر سی پی توضیح می‌دهد «کار اوکیان» فتح جهان، که پرولتاریا باید و می‌تواند آن را انجام دهد» یک نقطه برجسته در این پروسه را نمایندگی می‌کند. «با اطمینان می‌توان گفت که این مسئله پایه لغزش برای رقیق سازی قابل دید کنونی را فراهم کرده است. (۵۹)

مائوتیستی جهان خواهد بود. اولتر از همه، این دستبرد زدن به غنای مبارزه تاریخی‌ای است که توسط خدمات نیروهای مائوتیست از سراسر جهان حاصل شده است. بسیاری از آنها در شرایط خیلی سخت و منابع اندک کار کردند. با اینحال با وجود این محدودیت‌ها آنها خیلی خدمت کردند. بسیاری از این خدمات ناشناخته هستند، صرفاً بخاطر اینکه ترجمه نشده اند. اما همانگونه که قبلاً یادآور شدیم این غنامندی و عمق در ابتکارات و عملکردهای آنها کاملاً مشهود است.

ثانیاً و حتی با اهمیت بیشتری باید گفت که در زمان مقدم بر کنفرانس اول، نقش اوکیان و آر سی پی الزامات منفی جدی داشته است. رها کردن این امر بدون بررسی، کل پروسه را از مسیر منحرف خواهد کرد. موازی با آر سی پی، رهبری چیلی از تایید اندیشه مائوتسه دون به عنوان یک مرحله نوین کیفی ایدیولوژی پرولتری در مسوده پیشنهادی فیصله نامه کنفرانس سر باز زد. یک نگاه دقیق به نوشته «خدمات فناپذیر مائوتسه دون» از اوکیان، ریشه‌های عمیق چنین موضعگیری‌ای را آشکار می‌سازد. این کتاب بیان جامعی از خدمات مائوتسه دون در عرصه‌های مختلف را بطور روشن بدست می‌دهد. اینها در زمانش به عنوان تکامل مارکسیزم - لنینیزم پذیرفته شدند. اما زمانی که این امر را که چگونه لنین مارکسیزم را به یک «مرحله نوین و عالی تر» تکامل داد، به دقت در نظر بگیریم، اندیشه مائوتسه دون هیچگاه به عنوان یک مرحله کیفیتاً نوین و عالی (آنگونه که بعداً جمله بندی گردید) مورد تصدیق قرار نمی‌گیرد.

«موضوع اندیشه مائوتسه دون به عنوان یک مرحله جدید» به یک مسئله کلیدی در کنفرانس اول مبدل گردید. موضع مائوتیستی غالب گردید و اطلاعاتی مشترک منتشره توسط کنفرانس به روشنی نگاشت: «ما هنوز در عصر لنینیزم، در عصر امپریالیزم و انقلابات پرولتری زندگی می‌کنیم؛ در عین زمان قاطعانه می‌گوییم که اندیشه مائوتسه دون یک مرحله نوین در تکامل مارکسیزم - لنینیزم است.» (۵۷) بدیهی است که در این مسئله قاطع ایدیولوژیکی، این نظرات اوکیان (و نظرات آر سی پی و رهبری چیلی) نه، بلکه شکست آنها بوده است که در پیشروی کنفرانس دوم در ۱۹۸۴ و تشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی به عنوان یک جنبش مائوتیستی «قاطع و مرکزی» بوده است.

این مثال به دو دلیل کاملاً آموزنده است. این مثال به ما نشان می‌دهد که چگونه پرورش کیش شخصیت بطور اجتناب ناپذیر ضدیت با دیالکتیک را ارتقا می‌بخشد.

یک انحراف از انترناسیونالیزم

حالی که چیزی در یک زمینه جهانی است، در زمینه دیگری خاص می گردد، برعکس چیزی که در یک زمینه داخلی است در زمینه دیگری خارجی می گردد. وقتی از زاویه یک کشور نظر نماییم، اوضاع جهان برای آن خارجی است. « اما این درست است که در زمینه دیگری، چین، ایالات متحده آمریکا و سایر کشورها در جهان، بخش هایی از جهان (جامعه انسانی) به مثابه یک کل با تضاد و تحول داخلی آن را شکل می دهند که به یک طریق فراگیر توسط تضاد اساسی دوره بورژوازی میان تولید اجتماعی و تملک خصوصی تعیین می گردد. بدین معنا که به یک مفهوم فراگیر تکامل مبارزه طبقاتی (و ملی)، تکامل اوضاع انقلابی و غیره در کشورهای خاص بیشتر توسط تکاملات جهانی به مثابه یک کل تعیین می گردد تا توسط تکاملات در کشورهای خاص - تعیین کننده است نه تنها به عنوان شرط تحول (علت خارجی) بلکه به عنوان اساس تحول (علت داخلی). (۶۳)

تضادهای اوضاع جهانی بطور یک کل مطمئناً تضادهای داخلی جهان است. و آری، جهان مطمئناً از "بخش های جهان" (کشورهای مختلف) تشکیل گردیده است. اما "جهان بطور یک کل" واضحاً متفاوت از "بخش های جهان" است. ما می توانیم تضادهای جهان بطور یک کل را واضحاً در یک سطح متفاوت از تضادهای کشورهای تجزیه و تحلیل کرده و در مورد آنها صحبت نماییم - حتی با وجود آنکه این کشورها جهان را تشکیل داده و از اوضاع جهان متأثر می شوند و برعکس آن را متأثر می سازند. نه اوضاع جهان حاصل جمع مجموع اوضاع کشورهای مختلف است و نه وضعیت در هر کشور یک قطعه از وضعیت جهان است. اوکیان وقتی توضیح می دهد که «چیزی که در یک زمینه داخلی است در زمینه دیگری خارجی می گردد.» با کلمه "زمینه" بازی می نماید. در مثال خاص مورد بررسی در اینجا، تغییر "زمینه" (از وضعیت یک کشور تا وضعیت جهان به مثابه یک کل) دلالت بر یک بعد کاملاً جدید و کیفیتاً متفاوت می نماید. بنابراین خواست طبیعت مربوطه داخلی و خارجی، جمع بندی ای را که اوکیان به آن رسیده است، به هیچ طریقی مدلل نمی سازد. استدلال او در حقیقت تنها کجروی های منطقی ای را افشا می نماید که وی در آن زیاده روی می نماید (یک موضوع مورد انتقاد در کنفرانس دوم).

اجازه دهید موضوع تضاد اساسی دوره بورژوازی را مورد بررسی قرار دهیم. این تضاد یعنی تضاد میان تولید جمعی و تملک خصوصی، بنیاد پارامتر وسیع وضعیت جهان را می سازد. این حالت در عصر امپریالیزم، به ویژه تحت گلوبالیزسیون، روشن تر و تأثیر گذارتر گردیده است. این تضاد در تمام این دوره، تا زمانی که از طریق انقلاب سوسیالیستی حل گردد، وجود خواهد داشت. اما با وجود

یک استدلال مطرح شده توسط اوکیان برای تعویض کردن مائوئیزم با لنینیسم به عنوان "حلقه کلیدی"، اتهام ناسیونالیزم علیه مائو توسط وی است. این یک مطلب دایمی در نوشته های وی است. وی تبارزات این ناسیونالیزم را در قضاوت مائو از دورنماهای انقلاب جهانی، در تجزیه و تحلیل او از اوضاع جهانی، در پالیسی های او در مورد جبهه متحد و در مواضع فلسفی او می بیند. (در مواردی نیز بخاطر ناسیونالیزم مورد انتقاد قرار می گیرد). بسیاری از این انتقادات ابتدا در مقاله "فتح جهان..." مطرح گردید. بعضی از این انتقادات در کنفرانس دوم احزاب و سازمان های مارکسیست-لنینیست در سال ۱۹۸۴ صریحاً مورد نقد قرار گرفته و رد گردید. این، یک موضوع مبارزه تند در کنفرانس بود. بیانیه جنبش انقلابی انترناسیونالیستی که توسط کنفرانس مورد قبول قرار گرفت، این مبارزه را بصورت تصحیح بعضی از خطاهای بزرگ اوکیانیزم در باره این موضوع، در خود ثبت کرده است. اما اوکیانیزم ها روی مسیر تخریب شده شان اصرار ورزیده اند. با دور شدن بیشتر آرسی پی از م ل م، این گرایش بیشتر از پیش به عنوان یک انحراف، متبلور تر شده است. این انحراف در سال های اخیر شکل هیولایی اکونومیزم امپریالیستی، و حتی بدتر شکل توسعه طلبانه پیدا نموده است. این انحراف در درک انحرافی اوکیان از انترناسیونالیزم پرولتاری ریشه دارد.

به نظر اوکیان «...در حقیقت، به ویژه در عصر امپریالیزم، تأثیر عرصه بین المللی، و تغییرات و انکشافات در این سطح، بالای آن چیزی که در یک کشور ویژه رخ می دهد، نسبت به "شرایط داخلی" ای که کشورهای ویژه بخود می گیرد، قاطع تر و تعیین کننده تر است.» (۶۰) این نظر ابتدا در مقاله "پایه فلسفی انترناسیونالیزم پرولتاری" در ۱۹۸۱، مطرح گردیده و شرح داده شد. اجازه دهید استدلال او را تعقیب نماییم. اوکیان از پذیرش درستی نظر مائو درین مورد که «علل خارجی شرط تحول و علل داخلی اساس تحول است و علل خارجی از طریق علل داخلی عمل می نماید.» شروع می نماید. (۶۱) او حتی تصدیق می نماید که این نظر ضربه ای بر تفکر متافزیکی که عوامل خارجی را قاطع می بیند، بوده است. اما بعداً او برخوردش را تغییر داده و اظهار می دارد «اما تا حد معینی، گرایشی وجود داشت که خود این اصل را بصورت متافزیکی تصور و تطبیق نماید، که مرتبط با میزان معینی از ناسیونالیزم در حزب کمونیست چین، به شمول مارکسیست-لنینیست های حقیقی، حتی مائو، بوده است.» (۶۲) اتهام اوکیان این است که نظر مائو در مورد اینکه عوامل داخلی در چین اساس تحول انقلابی در آن کشور است، یک نظر ناسیونالیستی را نمایندگی می نماید. او این نظر را با آنچه ادعا می کند نظر درست انترناسیونالیستی است، مقایسه می نماید. استدلال بدینگونه است که - در

و با یک طریقه عمیق مشخص بر تحولات داخلی چین، اعمال کرد. هر چند این تحولات از طریق قانونمندی های تکامل درونی این کشورها، به شمول چین، تأثیر پذیر بوده اند. (۶۶)

خصلت انترناسیونالیستی پرولتاریا تولد یافته از واقعیت عینی ای هست که نمی تواند در هیچ جایی نجات مشخصی از بردگی مزدی اش داشته باشد، نه به مثابه طبقه ای در خود و نه در محدوده یک ملت. نجات پرولتاریا فقط می تواند جهانی باشد. این طبقه برای نجات خود باید تمام بشریت را نجات بخشد. این امر پروسه تاریخی واقعی تبارز این طبقه از درون زمینه های متمایز ملی را رد نمی نماید. همچنان وظایف مختلف متمایز قابل مواجهه در کشورهای امپریالیستی و کشورهای تحت ستم حذف نمی گردد. پرولتاریا در تمام کشورها مشترکاً توسط سرمایه از طریق استخراج مازاد در شکل ارزش اضافی مورد استثمار قرار می گیرد. مناسبات اساسی، مناسبات میان سرمایه و کارمزدی است. اما این مناسبات از طریق مناسبات مختلف متمایز در کشورهای امپریالیستی و ملل تحت ستم متحقق می گردد. در کشورهای امپریالیستی این مناسبات به نحو مقاومت ناپذیری در شکل مستقیم خود بیان می گردد. در ملل تحت ستم، بیشتر از طریق سرمایه داری بروکراتیک به میان می آید. (۶۷) این شکل از سرمایه داری توسط امپریالیزم در کشورهای تحت ستم پروراند می شود. این شکل از سرمایه داری هم به امپریالیزم و هم به فیودالیزم خدمت می نماید. بنابراین ویژگی مناسبات استثمارگرانه ای که پرولتاریا درین کشورها با آن مواجه است، مجموعه ای از وظایف را بصورت عاجل در مقابل پرولتاریا قرار می دهد، که متفاوت از وظایف این طبقه در کشورهای امپریالیستی است. (۶۸). پرولتاریا باید علیه امپریالیزم، سرمایه داری بروکراتیک و فیودالیزم مبارزه نماید. این وظایف از خصوصیات مشخص موجودیت طبقاتی آن بر می خیزد. بدون بر عهده گرفتن وظایف ملی و دموکراتیک، پرولتاریا نمی تواند در مواجهه با شرایط استثمارگرانه و ستمگرانه حاکم بر موجودیت خود قرار بگیرد، نقش پیشآهنگی خود را بازی نماید و دهقانان و سایر طبقات انقلابی را در انقلاب دموکراتیک نوین متحد سازد و رهبری نماید.

اواکیانیست ها برای اینچنین پیچیدی ها وقت ندارند. آنها یک پرولتاریای انترناسیونالیست "ایده آل" را فرض می کنند و سپس آن را پایه تجزیه و تحلیل شان قرار می دهند. این کار آنها را بطور اجتناب ناپذیری به سوی یک مفهوم مطلق گرا و خالصانه از انترناسیونالیزم پرولتری می کشاند. بنابراین، آنها به مثابه نگهبانان مخلص خود ساخته ایمان، پرهیزگاران به نبرد علیه لشکر افتخاری گرایشات "ناسیونالیستی" می پردازند. اگر این موضوعی از آسیاب بادی های دان کیشوت می بود، ما می توانستیم آن را به عنوان یک سرگرمی نادر معاف کنیم. اما اینگونه موضعگیری در جهان واقعی و برای وظایف واقعی انقلاب، معانی مصیبت باری دارد. از اینرو باید به زبانه دان انداخته شود.

آنکه تضاد اساسی یک پروسه تا زمانی که پروسه تکمیل نگردد ناپدید نمی شود، «... در یک پروسه طولانی معمولاً اوضاع در هر مرحله متفاوت است... در میان تضادهای بزرگ و کوچک زیادی که توسط تضاد اساسی تعیین می گردد یا تحت تأثیر قرار می گیرد، بعضی تشدید می گردد، بعضی موقتاً یا بخشاً حل می شود یا تخفیف می یابد، و بعضی تضادهای جدید تازه پدیدار می گردد...» علاوه بر پروسه تکامل یک چیز پیچیده تضادهای زیادی وجود دارد و یکی از آنها لزوماً تضاد عمده است که موجودیت و تکامل آن، موجودیت و تکامل سایر تضادها را تعیین می نماید یا تحت تأثیر قرار می دهد. (۶۴)

این توضیحات مستقیماً نشان می دهد که گفته های بی مزه اواکیان در باره اینکه تضاد داخلی و تحولات در جهان به مثابه یک کل « به یک طریقه فراگیر توسط تضاد اساسی دوره بورژوازی تعیین می گردد»، بیشتر یک تلقی سطحی از مسئله است. در هر مرحله ویژه، این یا آن تضاد بزرگ می تواند تضاد عمده باشد. بدون شک تمام این تضادها، به شمول تضاد عمده، بطور فراگیر توسط تضاد اساسی تعیین می گردد یا تحت تأثیر قرار می گیرد. اما در هر مرحله مشخص، تضاد عمده و نه تضاد اساسی موجودیت و تکامل سایر تضادها را تعیین می نماید. این وضعیت ما را بطرف جستجوی راه های مخصوصی که به واسطه آن تضاد عمده در سطح جهانی، اوضاع در داخل کشورهای مشخص را تحت تأثیر قرار می دهد، رهنمایی می نماید. در جهان کنونی تضاد میان امپریالیزم و ملل و خلق های تحت ستم عمده است. اما با وجودی که هند یا کشور تحت اشغالی مثل افغانستان یا عراق کشورهای تحت ستم هستند، تأثیر اعمال شده توسط تضاد عمده بر اوضاع هر کشور واضحاً متفاوت است. واضح است که وضعیت توسط ویژگی های اجتماعی - سیاسی - فرهنگی - اقتصادی این کشورها تعیین می گردد. اگر این مشخصات داخلی به چنگ گرفته نشود، نیروهای مائوئیست هرگز در اجرای وظایف شان موفق نخواهند بود. اگر آنها در درک اینکه این وظایف از مشخصات داخلی کشورهای شان بر می خیزند و بیشتر توسط همین مشخصات داخلی تعیین می گردند ناکام باشند، هرگز نخواهند توانست آنها را به چنگ گیرند. انترناسیونالیزم انحرافی اواکیانیزم این را انکار می نماید. این دستورالعملی است برای منفرد شدن از مردم. حتی بدتر از آن، اینگونه برخورد بهانه ای برای انتظار کشیدن بخاطر رسیدن به وضعیت انقلابی قابل تعیین توسط وقایع جهانی فراهم می نماید. (۶۵) از این موضوع طبق بیانات مائو نتیجه گیری می نمایم: « در عصر امپریالیزم، و به ویژه در عصر امپریالیزم و انقلاب پرولتری، تأثیرگذاری متقابل و تأثیرات دوجانبه کشورهای مختلف بر یکدیگر در عرصه های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی خیلی زیاد است. انقلاب سوسیالیستی اکتوبر طلیعه عصر جدیدی در تاریخ جهان و همچنان تاریخ روسیه بوده است. این انقلاب تأثیر خود را بر تحولات داخلی سایر کشورها در جهان، و متشابهاً

*- ما عبارت اوکیانیزم و اوکیانیست را بکار می‌بریم، در حالیکه آنها می‌خواهند عبارت "سنتزهای نوین باب اوکیان" را برای مشخص کردن این انحراف تحمیل نمایند.

(۱) - نامه اول می ۲۰۱۲ آر سی پی .

(۲) - نامه ای که ما به تمامی احزاب شامل در جنبش انقلابی انترناسیونالیستی نوشتیم. به عنوان ضمیمه شماره اول گرفته شده است.

(۳) - سندی که ما تحت عنوان "وضعیت کنونی "جا" و چالش تجمع مجدد احزاب مائوئیست در سطح بین‌المللی" به سیمینار بین‌المللی ارائه کردیم، به مثابه ضمیمه شماره دوم گرفته شده است.

(۴) - دعوت نامه.

(۵) - نامه کمیته مرکزی حزب پرولتری پوربابنگلا تصمیم این حزب در عدم امضای فیصله نامه‌ها را ناشی از اختلافاتش با محتویات آن‌ها بیان می‌کرد.

(۶) « جنبش کمونیستی بین‌المللی نیاز به پیشروی دارد و چوکات بندی سیاسی و تیوریک توسعه داده شده با سنتزهای نوین کمونیزم توسط باب اوکیان، صدر حزب کمونیست انقلابی امریکا، به مثابه اساس برای اینچنین پیشروی ای خدمت می‌نماید. - نامه آر سی پی، تاکید علاوه شده است.

(۷) - اکنون جلسه ویژه، با تردستی تهوع آور، متهم به «اعلام از بین رفتن "جا"» می‌گردد. این تردستی توسط سازمان کمونیست انقلابی مکزیکو انعکاس یافته است. رساله این سازمان، به عنوان اعلام وفاداری شایسته یک مرید راستین، با خط‌های انجیلی آغاز می‌شود. «کره زمین می‌تواند بر روی بنیادهای نوین بلند گردد. سنتزهای نوین باب اوکیان از کمونیزم ... می‌تواند بدبختی، ستم و خواری را پایان بخشد.» سپس رساله پیش‌رفته جلسه ویژه را متهم به کوشش برای «انحلال "جا" و ایجاد انشعاب در آن» می‌نماید. این گفته‌ها، اثبات‌کننده پتانسیل القایی جدید به حقیقت جراحی شده است. بصورت طعنه آمیز، این گفته‌ها توسط کسانی بیان می‌شود که اختتام مرحله ای را که شامل "جا" و بنیاد ایدیولوژیکی م ل م آن است اعلام می‌نمایند.

(۸) - نامه آر سی پی.

(۹) - طرح پیشنهادی برای کنفرانس بین‌المللی، مصوب جلسه ویژه، ازین پس "طرح پیشنهادی".

(۱۰) - نامه آر سی پی. یک انتقاد جدید به عمل آمده توسط حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان (جوابیه ای به آر سی پی امریکا)

دورویی درین اتهام زنی را از طریق اشاره در مورد اینکه چگونه بیانیه آر سی پی آن احزاب "جا" را که افتادن به خطش را نمی‌پذیرد آشکارا داغ دگماتیست می‌زند، افشا می‌نماید.

(۱۱) - این مقاله بار اول در شماره مورخ دسامبر ۲۰۰۵ استرگل، مجله درونی "جا"، تحت عنوان "مباحثه جاری در باره نظام دولتی سوسیالیستی" منتشر گردید. بعد تر، یک نسخه تصحیح شده این مقاله، برای مراجعه احزاب در شماره دوم "موج نوین" تحت عنوان "در باره نظام دولتی سوسیالیستی"، ازین پس "سوسیالیست"، منتشر گردید. این مقاله توسط آر سی پی پاسخ داده شد - فرصت نادری از "پرداختن" به آن.

(۱۲) - یادداشتی برای سیمینار در باره "امپریالیزم و انقلاب پرولتری در قرن ۲۱" - کارگر شماره ۱۱، تاکیدات اضافه شده است، پس ازین "یادداشت برای سیمینار".

(۱۳) - بعضی از انتقادات دیگر نیز می‌تواند قابل دسترس باشد..... حزب پرولتری پوربابنگلا، کمیته مرکزی (بنگله دیش

(نقدی نوشته است، اما هنوز در حال ترجمه به انگلیسی است.

(۱۴) - « ما در سال ۲۰۰۹ " کمونیزم: آغاز یک مرحله جدید، بیانیه ای از سوی حزب کمونیست انقلابی امریکا " را منتشر ساختیم، بیانیه ای که ارزیابی ما از هدف جامع انقلاب کمونیستی و تشخیص دوراهی موجود قرار گرفته در مقابل جنبش کمونیستی را جمع بندی می نماید. جهت گیری در فصل پنجم جمع بندی شده است: کمونیزم بر سر دوراهی: پیشآهنگ گذشته یا بقایای گذشته؟ ما در سال ۲۰۰۹ نامه ای به تمام احزاب و سازمان های شامل در "جا" فرستادیم و ارزیابی شان از این بیانیه و پاسخ شان در مورد آن را از آنها تقاضا کردیم. « - نامه آر سی پی.

(۱۵) - کمونیزم: آغاز یک مرحله جدید، مانیفیستی از سوی حزب کمونیست انقلابی امریکا. ازین پس "مانیفیست"

(۱۶) - برگزیده شده از گفتگوی باب اوکیان، صدر حزب کمونیست انقلابی امریکا، با جمعی از رفقا - مقاله پخش شده توسط کمیته "جا" در سال ۲۰۰۴ - تاکید اضافه شده است.

(۱۷) - مفهوم طبقاتی این مقایسه قابل ارزیابی است. سنتزهای مارکسیستی از اندیشه های سابق بورژوایی از یک موضع پرولتاریایی صورت گرفت. محتوای طبقاتی ادعایی اوکیانیزم برتر از مارکسیزم چیست؟

(۱۸) - نامه آر سی پی.

(۱۹) همان منبع، ضمیمه

(۲۰) - دعوتنامه، تاکید اضافه شده است.

(۲۱) - پیشنهادیه

(۲۲) - همان منبع

(۲۳) - نامه آر سی پی

(۲۴) - همان منبع

(۲۵) - همان منبع، تاکیدات اضافه شده است. اوکیانیست ها حتی بعدا نیز صرفا نمی توانند خود را از مرض همیشگی شان آزاد نمایند. بنابراین چند صفحه پایین تر در نامه، این دروغ را که جلسه ویژه با حزب کمونیست متحده نیپال (مائوئیست) مرز بندی نکرده است، تکرار کرده و می نویسد: «امضا کنندگان فراخوان اول می ۲۰۱۱ شامل حزب کمونیست متحده نیپال (مائوئیست) نیز بوده است، بنابراین ما می توانیم درک کنیم که " پلاتفرم پیشرفته مرتبطه " به چه چیزی می ماند و با چه انواعی از رویونیزم مدارا خواهد کرد. «

(۲۶) - اعلامیه اول می ۲۰۱۱

(۲۷) - نامه آر سی پی، تاکیدات اضافه شده است.

(۲۸) - ضمیمه ۲، تاکیدات اضافه شده است.

(۲۹) - همان منبع

(۳۰) - نامه آر سی پی، تاکیدات اضافه شده است.

(۳۱) - پیشنهادیه، تاکیدات اضافه شده است.

(۳۲) - نامه آر سی پی.

(۳۳) حتی در مارچ ۲۰۰۸، آر سی پی حزب کمونیست متحده نیپال (مائوئیست) را بخاطر دور شدن از « اصول اساسی

مارکسیستی - لنینیستی - مائوئیستی و اساس واقعی تشکیل جنبش ما» مورد انتقاد قرار می داد. (نامه آر سی پی امریکا به احزاب و سازمان های "جا"، ۱۹ مارچ ۲۰۰۸). گرچه این نامه پیرامون "سنتزهای نوین" نوشت، اما هیچ اشاره ای به اعلام اوکیانیزم به عنوان بنیاد ایدیولوژیکی در آینده نزدیک به عمل نیاورد. این کار فقط چند ماه بعد تر از طریق بیانیه آن صورت گرفت.

(۳۴) - نامه آر سی پی، تاکیدات اضافه شده است.

(۳۵) - همان منبع

(۳۶) - در باره پراتیک، جلد اول منتخبات مائوتسه دون.

(۳۷) - ایده های صحیح از کجا سرچشمه می گیرند. مائوتسه دون.

(۳۸) - موضوع اخیرالذکر در گزارش پولینوم سوم کمیته جنبش، که یک عقبگرد از جهتگیری پذیرفته شده توسط جلسه گسترده سال ۲۰۰۰ "جا" بود، انعکاس یافت. در انتقاد از این عقبگرد ما در سال ۲۰۰۵ نوشتیم: «در حالیکه ما با فراخوان گزارش برای بر عهده گرفتن وظیفه مبارزه ایدیولوژیکی و سیاسی و نکاتی که مطرح نموده (پیشروی های جدید در تیز کردن "سوالات کهن"، تیز کردن مداوم بدست گرفتن واقعیت اساسی و غیره) موافق هستیم، اما با طریقه ای که مطرح گردیده است موافق نیستیم. وظیفه مطرح کردن سطح وضوح ایدیولوژیکی و سیاسی و وحدت ما مطمئناً تحت فشار قرار دارد. اما این گفته گزارش که «فهم ما بقدر کافی عمیق نیست، ابزارهای مارکسیستی - لنینیستی - مائوئیستی ما بقدر کافی تیز نیست و وحدت ما بقدر کافی نیرومند نیست» برای توانا ساختن ما در رویارویی با چالش های مطرح شده در وضعیت جاری یک اغراق گویی است. این اغراق گویی به این جهتگیری غلط منتج می شود که «ما تا زمان رفع این مشکلات ایدیولوژیکی و سیاسی نمی توانیم پیشروی نماییم.» (استرگل شماره ۵، اوایل ۲۰۰۵) این مبارزه توسط بیشترین تعداد احزاب حاضر در ششمین کنفرانس احزاب و سازمان های شامل "جا" در جنوب آسیا که در پایان سال ۲۰۰۶ دایر گردید، مورد حمایت قرار گرفت. بیانیه مطبوعاتی انتشار یافته توسط این کنفرانس واضحاً این مبارزه را با تذکر این که: «یک موضوع مهم مباحثه در کنفرانس منطقه یی تعمیق بدست گرفتن مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم و انکشاف دادن آن از طریق کاربرد درست دیالکتیک تیوری و پراتیک برای توانا ساختن بیشتر مائوئیست ها در نشانی کردن وظایف برای برپا کردن انقلاب در جهان کنونی، بود.» یادداشت های ما در سیمینار بین المللی ۲۰۰۶ گرایشی را مورد حمله قرار داد که "وظایف تیوریک را در تقابل با آغاز یا تکامل جنگ خلق ها قرار می دهد." یک مثال جدید مبتذل سازی دیالکتیک تیوری - پراتیک در بینش حزب کمونیست ایران (م ل م)، آنطوری که توسط حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان نقل شده، مشاهده شده است. «برخلاف فهم عمومی که تیوری باید گام های برداشته شده توسط پراتیک را تعقیب نماید، تیوری باید پیش از پراتیک گام بردارد و رهنمای آن شود.» درینجا به ایجاد تقابل میان دو فرمولبندی "تیوری پراتیک را رهنمایی می کند" و "تیوری پراتیک را تعقیب می نماید" توجه کنید. تیوری شناخت مارکسیستی به ما می آموزاند که تیوری هم پراتیک را تعقیب می نماید و هم آن را هدایت می کند (بر روی آن ترسیم می شود و توسط آن بازبینی می گردد).

(۳۹) - «جنبش کمونیستی انقلابی در سال ۱۸۴۸، زمانی که مارکس و انگلس تیوری و دید اساسی را در مانیفیست کمونیست ارائه کردند، آغاز گردید. اولین مرحله این جنبش سه انقلاب حماسی را در بر می گیرد: کمون پاریس، انقلاب شوروی و انقلاب چین که شامل انقلاب فرهنگی پرولتاریایی عظیم به عنوان مرحله بلند آن است.» - اساسنامه آر سی پی.

(۴۰) - مقاله حزب کمونیست ایران (م ل م) تحت عنوان «خطاب به همه کمونیست های ایران: کمونیزم بر سر دوراهی»، آنگونه که توسط حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان نقل شده است.

(۴۱) - اگر این معامله غیر جدی با یک مسئله تعیین کننده مثل تغییر در عصر مثالی باشد از اینکه چگونه تیوری حزب کمونیست ایران (م ل م) به پیش گام بر می دارد، ما از فکر کردن در موردش موقعی که سرانجام به رهبری پراتیک تمکین نماید، بخود خواهیم لرزید!

(۴۲) - "کمونیزم به عنوان یک علم" - ضمیمه اساسنامه آر سی پی امریکا

(۴۳) - خیالات واهی را دور اندازید، تهیه شده برای استرگل،

(۴۴) - « حزب کمونیست ایران (م ل م) نیز به بیراههٔ پسا م ل م افتاد »

(۴۵) - "قسمت های باقیمانده"، تاکیدات اضافه شده است.

(۴۶) - همان منبع.

(۴۷) - در مورد مرحله بندی، یک استدلال متفاوت اما از نزدیک مرتبط با استدلال اوکیانیست ها، که توسط فیلسوف فرانسوی آلن باديو در کتابش "معنای سرکوزکی" صورت گرفته است، قابل بررسی است. او نظر کرارا شنیده را که نقش رهبری نهادینه شدهٔ حزب در مودل دولت های سوسیالیستی تا حال موجود دلیل اصلی عقبگرد پروژهٔ کمونیستی بوده است، تکرار می نماید. این بحث به عنوان پایهٔ تقسیم جنبش کمونیستی به دو مرحله، در نظر گرفته شده است: مرحلهٔ اول تا زمان پایان کمون و مرحلهٔ دیگر از پایان کمون تا عقبگرد در چین. در اینجا معیار فرق قایل شدن نظام دولتی است. راه چارهٔ ناکامی کمون در مقاومت علیه حملهٔ دشمن (ناشی از فقدان تمرکز گرایي) از طریق نقش نهادینه شدهٔ حزب در مرحلهٔ دوم پیگیری گردید. این کار مراحل را از هم جدا نمود. به عنوان یک تجزیه و تحلیل ممکن، باديو روی انصراف از نقش نهادینهٔ حزب، حتی روی از بین بردن حزب پیشاهنگ، پافشاری نمود. با وجود آن وی ادعا کرد که این کار از تزه های کثرات گرایي نیگری، که در پرداختن به واقعیت مادی مبارزهٔ طبقاتی حاد که حزب پیشاهنگ و نقش نهادینهٔ آن را ضروری می سازد ناکام است، متفاوت می باشد. بدین گونه، با وجود خواست ادعایی بديو در مورد "احیای فرضیهٔ کمونیستی"، راه حل های خیالی وی یک نقطهٔ نظر بورژوا دموکرات را انعکاس می دهد. در نهایت، این استدلال و استدلالات مشابه در مورد "مرحله بندی" روی این نظر بنا یافته است که ما برای پیشرفت در "پروژهٔ کمونیستی" به چیز دیگری غیر از م ل م احتیاج داریم. (نه تکاملی از م ل م بلکه چیز دیگری) با اینحال تفاوت قایل شدن مبتنی بر نظام دولتی توسط باديو تا حال کوشش داشته است که مستقیماً به چالش هایی که جنبش کمونیستی بین المللی با آن مواجه است، دست یازد. معیار "مرحله بندی" وی، برخلاف مرحله بندی اوکیانیسم، منطق خاص خود را دارد.

(۴۸) - این انتقاد در یادداشت ما برای سیمینار بین المللی ۲۰۰۶ تصریح گردید: « در حالیکه دههٔ اخیر مبارزه بر سر سوال پذیرش مائوئیسم را بخود دید، این مبارزه بعد از پذیرش م ل م توسط اکثر احزاب مائوئیست راستین تضعیف گردید. اما حقیقت این است که تا هنوز ناهمواری های زیادی در درک مائوئیسم و همچنان مفهوم پذیرش آن وجود دارد. این موضوع تنها محدود به بحث روی مائوئیسم یا پذیرش آن صرفاً به عنوان یک موضوع تغییر در اصطلاحات یا سوال استالین نیست. این موضوع در تزلزل از پذیرش کامل مائوئیسم، در آشکار شدن مجدد نوسان ایدئولوژیک منعکس شده در مفاهیمی مثل "لنینیسم به مثابهٔ پل" که بر زمینهٔ عقبگرد در چین و انعکاس ایجاد شده توسط خوجه پدیدار گردید، انعکاس می یابد. »

- همان منبع

(۴۹) - "فتح جهان کاری که پرولتاریای بین المللی باید انجام دهد و می خواهد انجام دهد" - تاکیدات اضافه شده است، ازین پس "فتح".

(۵۰) - سند جنبش انقلابی انترناسیونالیستی "زنده باد مارکسیزم-لنینیسم-مائوئیسم" متذکر شده است که: «از سطح عالیتر مارکسیزم-لنینیسم-مائوئیسم کمونیست های انقلابی می توانند به آموزش های رهبران بزرگ قبلی حتی عمیق تر و حقیقی تر چنگ بزنند و حتی خدمات قبلی مائوتسه دون را به مفهوم عمیق تر آن بدست گیرند.

(۵۱) - "فراخوان حزب به دانشجویان و جوانان" از نقطهٔ چرخش تاریخی، جلد دوم، صفحهٔ ۳۶، تاکیدات اضافه شده است. در فرمولبندی حزب ما از ایدئولوژی ما به ویژه عبارت "خصوصاً مائوئیسم" را علاوه می کنیم تا دقیقاً آن را روشن تر بیان کنیم.

(۵۲) - "فتح" -

(۵۳) - یک کاوش اولیهٔ این جنبهٔ کمتر مورد بحث مائوئیسم می تواند در مقالهٔ "حزب مائوئیست" منتشر شده توسط ما دیده شود.

(۵۴) - همان منبع

(۵۵) - نامه به ویلهلم بلوس، ۱۰ نوامبر ۱۸۷۷

(۵۶) - "خدمات فناپذیر مائوتسه دون"، باب اوکیان، انتشارات آر سی پی، شیکاگو، ۱۹۷۹. اوکیانیست ها فعلاً فعالانه این کتاب را به عنوان جمعبندی تعیین کننده از خدمات مائوتسه دون تبلیغ می کنند. طوری که یادآوری کردیم، این کتاب به حساب آر سی پی یک کتاب جامع است. اما جدا از سختگیری عیب گیرانه ایدیولوژیکی ای که ما متذکر شده ایم، این کتاب با بعضی از فروگذاری های آشکار همراه است. به عنوان مثال، ناکامی اوکیان در پرداختن به درک مائو از سرمایه داری بروکراتیک، که در فهم اقتصاد سیاسی ملل تحت ستم خیلی قاطع است. همچنان وی به مواضع مائوتسه دون در مورد طبیعت و دینامیزم شرایط انقلابی در این نوع از کشور ها، نپرداخته است. به عنوان مدرک می توان گفت که خدمات رفیق گونزالو صدر حزب کمونیست پیرو در قسمت دفاع مجدد از این مواضع مائوئیستی و قرار دادن قاطع آنها در مباحثات ایدیولوژیکی و سیاسی "جا"، "قاطع و مرکزی" بوده است.

(۵۷) - مبارزات براه افتاده توسط حزب کمونیست سابق سیلون تحت رهبری رفیق ن. شان موگاتاسان و کمیته مرکزی بازسازی حزب کمونیست هند (م ل) اهمیت عظیمی در این پیروزی داشته است. در این مبارزه، کمیته مرکزی حزب کمونیست هند (م ل) تحت رهبری ک. وینو، کسی بعداً از جنبش مائوئیستی فرار نمود، از طریق مخالفت با ماتریالیزم میکانیکی و انتقاد از آن که به تأیید نقطه نظراتی می پرداخت که از خدمات ایدیولوژیکی مائوتسه دون به عنوان یک مرحله نوین تحت این بهانه انکار می ورزید که عصر تغییر نیافته است، خدمت مهمی انجام داد. در مقایسه میان تجزیه و تحلیل مائو و استالین از تضاد ها و پیچیدی های گذار سوسیالیستی، تذکر یافت که در چنین شرایطی تکامل ایدیولوژیکی الزامی بود؛ مائو این نیاز را بر آورده کرد و این ایدیولوژی پرولتری را به یک مرحله نوین ارتقا داد.

(۵۸) - "اندیشناکی و مشاجره" باب اوکیان، اپریل ۲۰۰۹. هسته انحلال طلبانه این فرمولبندی توسط خود اوکیان ذیلاً بخوبی مورد مخالفت قرار گرفته است: «همراه با این، ما باید به روشنی بدانیم که امروز مائوئیزم بدون سنتزهای نوین اوکیان به ضد خود چرخش خواهد کرد».

(۵۹) - نامه آر سی پی. توجه به این حقیقت که تبارزات شرم آور گرایشات اوکیانیستی و بخشاً حرکت معکوس آن در طی دو دهه بعد از تشکیل "جا" مطرح بوده، اثر شدید منفی انکشافات معین مثل عقبگرد در پیرو و نیپال نیز حین ارزیابی این امر باید در نظر گرفته شود.

(۶۰) - "در باره انترناسیونالیزم"، کارگر انقلابی، شماره ۱۲۶۳، ۲۶ دسامبر ۲۰۰۴

(۶۱) - "در باره تضاد"

(۶۲) - "درباره پایه فلسفی انترناسیونالیزم پرولتری"، کارگر انقلابی، ۲ جنوری ۲۰۰۵، منتشر شده برای اولین بار در ۱۹۸۱.

(۶۳) - همان منبع، تأکیدات اضافه شده است.

(۶۴) - "در باره تضاد"، مائوتسه دون.

(۶۵) - در یک فقره سابق تر (کارگر انقلابی، شماره ۱۲۶۳، ۲۶ دسامبر ۲۰۰۴) اوکیان کوشش کرد با طرح این بحث که نظر او به این معنا نیست که چون عرصه جهانی در نهایت و اساساً قطعیت دارد، هیچ کسی نمی تواند در هیچ جایی و در هر کشور مشخصی انقلاب نماید، اینگونه انتقاد را پاسخ گوید. این درست است، او این را نگفته است. اما منطق او بطور غیر قابل اجتنابی به آن طرف سیر می کند. یک وضعیت انقلابی مداوم توأم با فراز و نشیب یکی از خصایص برجسته کشورهای تحت ستم است. این وضعیت عینی مبارزه مسلحانه را در دستور قرار می دهد. اما اگر یک حزب فکر کند که وضعیت انقلابی بیشتر توسط اوضاع جهانی تعیین می گردد، بناچار در به چنگ گرفتن این قوه محرکه ناکام خواهد شد.

(۶۶) - در باره تضاد، تأکیدات اضافه شده است.

بیانیه ادغام

حزب کمونیست هند (مائوئیست) و حزب کمونیست هند (م-ل) ناگزالباری درود بر ادغام احزاب مائوئیست در هند در یک حزب واحد!

(انتشار مطبوعاتی توسط رفقا ابهی و کرانتی پرییا، سخنگویان احزاب مربوطه) صفحه ۱۲

پاینده باد وحدت احزاب مائوئیست در هند

وحدت حزب کمونیست هند (مائوئیست) و حزب کمونیست هند (م ل) ناگزالباری، در یک حزب کمونیست واحد، حزب کمونیست هند (مائوئیست)، را به رفقای همسنگر مان در هند با شادی و مسرت فراوان تبریک گفته و به گرمی استقبال می نماییم. یقین کامل داریم که تاثیرات مثبت برداشته شدن این گام اصولی و ضروری توسط رفقای هندی، نه تنها در سطح هند بلکه در سطح منطقه و جهان نیز،

صفحه ۱۴

پیشرونده باد جنبش مبارزاتی توده یی ترکیه

جزیره ثبات در شرق میانه (ترکیه) را توفان فرا گرفته است. در شرایطی که تقریباً تمامی کشورهای عربی آسیایی و شمال افریقا را امواج توفان «بهار عربی» فرا گرفته بود، ترکیه نه تنها ظاهراً با ثبات به نظر می رسد بلکه رژیم حاکم بر آن به مثابه حکومت اسلامی «معتدل و دموکراتیک» توسط اسلامگرایان کشورهای عربی به ویژه مصر و تونس مدل قابل الگوبرداری نیز دانسته شد و

صفحه ۱۵

در باره اوضاع در نیپال

شورش علیه رویزیونیزم پاراچندا- باترای و تشکیل حزب کمونیست نیپال (مائوئیست) یک پیشرفت خوشآیند بود. اما پتانسیل عظیمی را که آنها دارا هستند بازم باید بیشتر رها گردد.

صفحه ۱۶

آنچه در ذیل می خوانید ترجمه دری یک بخش از سند منتشر شده در "ناگزالی - ۴" ارگان تیوریک حزب کمونیست هند (مارکسیست-لنینیست) ناگزالباری است. امیدواریم بخش های دیگر سند را نیز به زودی به دری ترجمه کرده و منتشر نماییم.

علیه اواکیانیزم*

"اجیت" منشی حزب کمونیست هند (مارکسیست-لنینیست) ناگزالباری

صفحه ۱۸